

เป้าประสงค์ ๘ บรรลุการมีหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้า รวมถึงการป้องกันความเสี่ยงทางการเงิน การเข้าถึงการบริการสาธารณสุขจำเป็นที่มีคุณภาพ และเข้าถึงยาและวัคซีนจำเป็นที่ปลอดภัย มีประสิทธิภาพ มีคุณภาพ และมีราคาที่สามารถซื้อหาได้

เป้าประสงค์ ๙ ลดจำนวนการตายและการเจ็บป่วยจากสารเคมีอันตรายและจากมลพิษและการปนเปื้อนทางอากาศ น้ำ และดิน ให้ลดลงอย่างมาก ภายในปี ๒๕๗๓

เป้าประสงค์ ๑๐ เสริมการดำเนินงานของกรอบอนุสัญญาขององค์การอนามัยโลกว่าด้วยการควบคุมยาสูบในทุกประเทศตามความเหมาะสม

เป้าประสงค์ ๑๑ สนับสนุนการวิจัยและการพัฒนาวัคซีนและยาสำหรับโรคติดต่อและไม่ติดต่อที่ส่งผลกระทบต่อโดยตรงต่อประเทศกำลังพัฒนา ให้มีการเข้าถึงยาและวัคซีนจำเป็นในราคาที่ซื้อหาได้ ตามปฏิญญาโตฮาความตกลงว่าด้วยสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญาที่เกี่ยวกับการค้าและการสาธารณสุข ซึ่งเน้นย้ำสิทธิสำหรับประเทศกำลังพัฒนาที่จะใช้บทบัญญัติในความตกลงว่าด้วยสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญาที่เกี่ยวกับการค้าอย่างเต็มที่ในเรื่องการผ่อนปรนเพื่อจะปกป้องสุขภาพสาธารณะและโดยเฉพาะการเข้าถึงยาโดยถ้วนหน้า

เป้าประสงค์ ๑๒ เพิ่มการใช้เงินที่เกี่ยวกับสุขภาพ และการสรรหา การพัฒนา การฝึกฝน และการเก็บรักษากำลังคนด้านสุขภาพในประเทศกำลังพัฒนา โดยเฉพาะอย่างยิ่งในประเทศพัฒนาน้อยที่สุดและรัฐกำลังพัฒนาที่เป็นเกาะขนาดเล็ก

เป้าประสงค์ ๑๓ เสริมขีดความสามารถสำหรับทุกประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในประเทศกำลังพัฒนา ในเรื่องการแจ้งเตือนล่วงหน้า การลดความเสี่ยง และการบริหารจัดการความเสี่ยงด้านสุขภาพในระดับประเทศและระดับโลก

เป้าหมายที่ ๔ : สร้างหลักประกันว่าทุกคนมีการศึกษาที่มีคุณภาพอย่างครอบคลุมและเท่าเทียม และสนับสนุนโอกาสในการเรียนรู้ตลอดชีวิต

เป้าประสงค์ ๑ สร้างหลักประกันว่าเด็กชายและเด็กหญิงทุกคนสำเร็จการศึกษาระดับประถมศึกษา และมัธยมศึกษาที่มีคุณภาพ เท่าเทียม และไม่ค่าใช้จ่าย นำไปสู่ผลลัพธ์ทางการเรียนที่มีประสิทธิผล ภายในปี ๒๕๗๓

เป้าประสงค์ ๒ สร้างหลักประกันว่าเด็กชายและเด็กหญิงทุกคนเข้าถึงการพัฒนา การดูแล และการจัดการศึกษาระดับก่อนประถมศึกษา สำหรับเด็กปฐมวัยที่มีคุณภาพ ภายในปี ๒๕๗๓ เพื่อให้เด็กเหล่านั้นมีความพร้อมสำหรับการศึกษาระดับประถมศึกษา

เป้าประสงค์ ๓ ให้ชายและหญิงทุกคนเข้าถึงการศึกษาระดับอาชีวศึกษา อุดมศึกษา รวมถึงมหาวิทยาลัยที่มีราคาที่สามารถจ่ายได้และมีคุณภาพ ภายในปี ๒๕๗๓

เป้าประสงค์ ๔ เพิ่มจำนวนเยาวชนและผู้ใหญ่ที่มีทักษะที่จำเป็น รวมถึงทักษะทางเทคนิคและอาชีพสำหรับการจ้างงาน การมีงานที่ดี และการเป็นผู้ประกอบการ ภายในปี ๒๕๗๓

เป้าประสงค์ ๕ ขจัดความเหลื่อมล้ำทางเพศในการศึกษา และสร้างหลักประกันว่ากลุ่มที่เปราะบาง ซึ่งรวมถึงผู้พิการ ชนพื้นเมือง และเด็ก เข้าถึงการศึกษาระดับก่อนประถมศึกษาอย่างเท่าเทียม ภายในปี ๒๕๗๓

เป้าประสงค์ ๖ สร้างหลักประกันว่าเยาวชนทุกคนและผู้ใหญ่ในสัดส่วนสูง ทั้งชายและหญิง สามารถอ่านออกเขียนได้และคำนวณได้ ภายในปี ๒๕๗๓

เป้าประสงค์ ๗ สร้างหลักประกันว่าผู้เรียนทุกคนได้รับความรู้และทักษะที่จำเป็นสำหรับส่งเสริมการพัฒนาที่ยั่งยืน รวมไปถึง การศึกษาสำหรับการพัฒนาที่ยั่งยืนและการมีวิถีชีวิตที่ยั่งยืน สิทธิมนุษยชน ความเสมอภาคระหว่างเพศ การส่งเสริมวัฒนธรรมแห่งความสงบสุขและไม่ใช้ความรุนแรง การเป็นพลเมืองของโลก และความนิยมในความหลากหลายทางวัฒนธรรมและในสวนร่วมของวัฒนธรรมต่อการพัฒนาที่ยั่งยืน ภายในปี ๒๕๗๓

เป้าประสงค์ ๘ สร้างและยกระดับอุปกรณ์และเครื่องมือทางการศึกษาที่อ่อนไหวต่อเด็ก ผู้พิการ และเพศภาวะ และให้มีสภาพแวดล้อมทางการเรียนรู้ที่ปลอดภัย ปราศจากความรุนแรง ครอบคลุมและมีประสิทธิผล สำหรับทุกคน

เป้าประสงค์ ๙ ขยายจำนวนทุนการศึกษาในทั่วโลกที่สำหรับประเทศกำลังพัฒนาโดยเฉพาะ ประเทศพัฒนาน้อยที่สุด รัฐกำลังพัฒนาที่เป็นเกาะขนาดเล็ก และประเทศในแอฟริกา ในการสมัครเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา รวมถึงการฝึกอาชีพ และโปรแกรมด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ด้านเทคนิค วิศวกรรม และวิทยาศาสตร์ในประเทศพัฒนาแล้วและประเทศกำลังพัฒนาอื่นๆ ภายในปี ๒๕๖๓

เป้าประสงค์ ๑๐ เพิ่มจำนวนครูที่มีคุณภาพ รวมถึงการดำเนินการผ่านทางความร่วมมือระหว่าง ประเทศในการฝึกอบรมครูในประเทศกำลังพัฒนา เฉพาะอย่างยิ่งในประเทศพัฒนาน้อยที่สุด และรัฐกำลังพัฒนาที่เป็นเกาะขนาดเล็ก ภายในปี ๒๕๗๓

เป้าหมายที่ ๕ : บรรลุความเท่าเทียมระหว่างเพศ และเสริมอำนาจให้แก่สตรีและเด็กหญิง

เป้าประสงค์ ๑ ยุติการเลือกปฏิบัติทุกรูปแบบที่มีต่อผู้หญิงและเด็กหญิงในทุกที่

เป้าประสงค์ ๒ ขจัดความรุนแรงทุกรูปแบบที่มีต่อผู้หญิงและเด็กหญิงทั้งในที่สาธารณะและที่ รโหฐาน รวมถึงการค้ามนุษย์ การกระทำทางเพศ และการแสวงประโยชน์ในรูปแบบอื่น

เป้าประสงค์ ๓ ขจัดแนวปฏิบัติที่เป็นภัยทุกรูปแบบ อาทิ การแต่งงานในเด็กก่อนวัยอันควรโดยการ บังคับ และการทำลายอวัยวะเพศหญิง

เป้าประสงค์ ๔ ยอมรับและให้คุณค่าต่อการดูแลและการทำงานบ้านแบบไม่ได้รับค่าจ้าง โดย จัดเตรียมบริการสาธารณะ โครงสร้างพื้นฐานและนโยบายการคุ้มครองทางสังคมให้ และสนับสนุนความรับผิดชอบ ร่วมกันภายในครัวเรือนและครอบครัว ตามความเหมาะสมของแต่ละประเทศ

เป้าประสงค์ ๕ สร้างหลักประกันว่าผู้หญิงจะมีส่วนร่วมอย่างเต็มที่และมีประสิทธิผลและมีโอกาสที่ เท่าเทียมในการเป็นผู้นำในทุกระดับของการตัดสินใจในทางการเมือง เศรษฐกิจ และภาคสาธารณะ

เป้าประสงค์ ๖ สร้างหลักประกันว่าจะมีการเข้าถึงสุขภาพทางเพศและอนามัยเจริญพันธุ์และสิทธิ การเจริญพันธุ์โดยถ้วนหน้า ตามที่ตกลงในแผนปฏิบัติการของการประชุมนานาชาติว่าด้วยประชากรและการพัฒนา และแผนปฏิบัติการปักกิ่งและเอกสารผลลัพธ์ของการประชุมทบทวนเหล่านั้น

เป้าประสงค์ ๗ ดำเนินการปฏิรูปเพื่อให้ผู้หญิงมีสิทธิที่เท่าเทียมในทรัพยากรทางเศรษฐกิจ รวมทั้ง การเข้าเป็นเจ้าของที่ดิน การควบคุมที่ดินและทรัพย์สินในรูปแบบอื่น การบริการทางการเงิน การรับมรดก และ ทรัพยากรธรรมชาติ ตามกฎหมายของประเทศ

เป้าประสงค์ ๘ เพิ่มพูนการใช้เทคโนโลยี โดยเฉพาะเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อ ส่งเสริมการให้อำนาจแก่ผู้หญิง

เป้าประสงค์ ๙ เลือกใช้และเสริมความเข้มแข็งแก่นโยบายที่ดีและกฎระเบียบที่บังคับใช้ได้ เพื่อ ส่งเสริมความเสมอภาคระหว่างเพศและการให้อำนาจแก่ผู้หญิงและเด็กหญิงทุกคนในทุกระดับ

เป้าหมายที่ ๖ : สร้างหลักประกันว่าจะมีการจัดให้มีน้ำและสุขอนามัยสำหรับทุกคนและการบริหารจัดการที่ยั่งยืนสำหรับทุกคน

เป้าประสงค์ ๑ บรรลุเป้าหมายการให้ทุกคนเข้าถึงน้ำดื่มที่ปลอดภัยและมีราคาที่สามารถซื้อหาได้ ภายในปี ๒๕๗๓

เป้าประสงค์ ๒ บรรลุเป้าหมายการให้ทุกคนเข้าถึงสุขอนามัยที่พอเพียงและเป็นธรรม และยุติการขับถ่ายในที่โล่ง โดยให้ความสนใจเป็นพิเศษต่อความต้องการของผู้หญิง เด็กหญิง และกลุ่มที่อยู่ใต้สถานการณ์ที่เปราะบาง ภายในปี ๒๕๗๓

เป้าประสงค์ ๓ ปรับปรุงคุณภาพน้ำ โดยการลดมลพิษ ขจัดการทิ้งขยะและลดการปล่อยสารเคมีอันตรายและวัตถุอันตราย ลดสัดส่วนน้ำเสียที่ไม่ผ่านกระบวนการลงครึ่งหนึ่ง และเพิ่มการนำกลับมาใช้ใหม่และการใช้ซ้ำที่ปลอดภัยอย่างยั่งยืนทั่วโลก ภายในปี ๒๕๗๓

เป้าประสงค์ ๔ เพิ่มประสิทธิภาพการใช้น้ำในทุกภาคส่วนและสร้างหลักประกันว่าจะมีการใช้น้ำและจัดหาน้ำที่ยั่งยืน เพื่อแก้ไขปัญหาการขาดแคลนน้ำ และลดจำนวนประชาชนที่ประสบความทุกข์จากการขาดแคลนน้ำ ภายในปี ๒๕๗๓

เป้าประสงค์ ๕ ดำเนินการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำแบบองค์รวมในทุกระดับ รวมถึงผ่านทางความร่วมมือระหว่างเขตแดนตามความเหมาะสม ภายในปี ๒๕๗๓

เป้าประสงค์ ๖ ปกป้องและฟื้นฟูระบบนิเวศที่เกี่ยวข้องกับแหล่งน้ำ รวมถึงภูเขา ป่าไม้ พื้นที่ชุ่มน้ำ แม่น้ำ ชั้นหินอุ้มน้ำ และทะเลสาบ ภายในปี ๒๕๖๓

เป้าประสงค์ ๗ ขยายความร่วมมือระหว่างประเทศและการสนับสนุนการเสริมสร้างขีดความสามารถให้แก่ประเทศกำลังพัฒนาในกิจกรรมและแผนงานที่เกี่ยวข้องกับน้ำและสุขอนามัยซึ่งรวมถึงด้านการเก็บน้ำ การขจัดเกลือ การใช้น้ำอย่างมีประสิทธิภาพ การจัดการน้ำเสีย เทคโนโลยีการนำน้ำกลับมาใช้ใหม่

เป้าประสงค์ ๘ สนับสนุนและเพิ่มความเข้มแข็งในการมีส่วนร่วมของชุมชนท้องถิ่นในการพัฒนาการจัดการน้ำและสุขอนามัย

เป้าหมายที่ ๗ : สร้างหลักประกันให้ทุกคนสามารถเข้าถึงพลังงานสมัยใหม่ที่ยั่งยืนในราคาที่ย่อมเยา

เป้าประสงค์ ๑ สร้างหลักประกันว่าจะมีการเข้าถึงบริการพลังงานสมัยใหม่ในราคาที่สามารถซื้อหาได้ และเชื่อถือได้ ภายในปี ๒๕๗๓

เป้าประสงค์ ๒ เพิ่มสัดส่วนของพลังงานทดแทนในการผสมผสานการใช้พลังงานของโลก ภายในปี ๒๕๗๓

เป้าประสงค์ ๓ เพิ่มอัตราการปรับปรุงประสิทธิภาพการใช้พลังงานของโลกให้เพิ่มขึ้น ๒ เท่า ภายในปี ๒๕๗๓

เป้าประสงค์ ๔ ยกระดับความร่วมมือระหว่างประเทศในการอำนวยความสะดวกในการเข้าถึงการวิจัย และเทคโนโลยีพลังงานที่สะอาด โดยรวมถึงพลังงานทดแทน ประสิทธิภาพการใช้พลังงาน และเทคโนโลยีเชื้อเพลิงฟอสซิลขั้นสูงและสะอาด และสนับสนุนการลงทุนในโครงสร้างพื้นฐานด้านพลังงานและเทคโนโลยีพลังงานที่สะอาด ภายในปี ๒๕๗๓

เป้าประสงค์ ๕ ขยายโครงสร้างพื้นฐานและพัฒนาเทคโนโลยีสำหรับการจัดส่งบริการพลังงานที่เป็นสมัยใหม่และยั่งยืนให้โดยถ้วนหน้าในประเทศกำลังพัฒนา เฉพาะอย่างยิ่งในประเทศพัฒนาน้อยที่สุด และรัฐกำลังพัฒนาที่เป็นเกาะขนาดเล็ก ภายในปี ๒๕๗๓

เป้าหมายที่ ๘ : ส่งเสริมการเติบโตทางเศรษฐกิจที่ต่อเนื่อง ครอบคลุม และยั่งยืน การจ้างงานเต็มที่มี
ผลิตภาพ และการมีงานที่เหมาะสมสำหรับทุกคน

เป้าประสงค์ ๑ ทำให้การเติบโตทางเศรษฐกิจต่อหัวประชากรมีความยั่งยืนตามบริบทของประเทศ
โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ให้ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศของประเทศพัฒนาน้อยที่สุด มีการขยายตัวอย่างน้อยร้อยละ ๗
ต่อปี

เป้าประสงค์ ๒ บรรลุการมีผลิตภาพทางเศรษฐกิจในระดับที่สูงขึ้นผ่านการทำให้หลากหลาย การ
ยกระดับเทคโนโลยีและนวัตกรรม รวมถึงการมุ่งเน้นในภาคส่วนที่มีมูลค่าเพิ่มสูงและใช้แรงงานเข้มข้น

เป้าประสงค์ ๓ ส่งเสริมนโยบายที่มุ่งเน้นการพัฒนาที่สนับสนุนกิจกรรมที่มีผลิตภาพ การสร้างงานที่
สมควร ความเป็นผู้ประกอบการ ความสร้างสรรค์และนวัตกรรม และส่งเสริมการเกิดและการเติบโตของวิสาหกิจราย
ย่อย ขนาดเล็ก และขนาดกลาง ซึ่งรวมถึงผ่านทาง การเข้าถึงบริการทางการเงิน

เป้าประสงค์ ๔ ปรับปรุงประสิทธิภาพการใช้ทรัพยากรของโลกในการบริโภคและการผลิตอย่าง
ต่อเนื่อง และพยายามที่จะไม่เชื่อมโยงระหว่างการเติบโตทางเศรษฐกิจและความเสื่อมโทรมของสิ่งแวดล้อม ซึ่งเป็นไป
ตามกรอบการดำเนินงาน ๑๐ ปี ว่าด้วยการผลิตและการบริโภคที่ยั่งยืนโดยมีประเทศที่พัฒนาแล้วเป็นผู้นำในการ
ดำเนินการไปจนถึงปี ๒๕๗๓

เป้าประสงค์ ๕ บรรลุการจ้างงานเต็มที่มีผลิตภาพ และการมีงานที่สมควรสำหรับหญิงและชาย
ทุกคน รวมถึงเยาวชนและผู้มีภาวะทุพพลภาพ และให้มีการจ่ายที่เท่าเทียมสำหรับงานที่มีคุณค่าเท่าเทียมกัน

เป้าประสงค์ ๖ ลดสัดส่วนของเยาวชนที่ไม่มีการศึกษา และที่ไม่ได้รับการฝึกอบรม
ภายในปี ๒๕๖๓

เป้าประสงค์ ๗ ดำเนินมาตรการโดยทันทีและมีประสิทธิภาพเพื่อขจัดแรงงานบังคับ ยุติความเป็น
ทาสสมัยใหม่และการค้ามนุษย์ และยับยั้งและกำจัดการใช้แรงงานเด็กในรูปแบบที่เลวร้ายที่สุด ซึ่งรวมถึงการเกณฑ์
และการใช้ทหารเด็ก และยุติการใช้แรงงานเด็กในทุกรูปแบบในปี ๒๕๖๘

เป้าประสงค์ ๘ ปกป้องสิทธิแรงงานและส่งเสริมสภาพแวดล้อมในการทำงานที่ปลอดภัยและมั่นคง
สำหรับผู้ทำงานทุกคน รวมถึงผู้ทำงานต่างด้าว โดยเฉพาะหญิงต่างด้าว และผู้ทำงานเสี่ยงอันตราย

เป้าประสงค์ ๙ ออกแบบและใช้นโยบายที่ส่งเสริมการท่องเที่ยวที่ยั่งยืนที่จะสร้างงาน และส่งเสริม
วัฒนธรรมและผลิตภัณฑ์ท้องถิ่น ภายในปี ๒๕๗๓

เป้าประสงค์ ๑๐ เสริมความแข็งแกร่งของสถาบันทางการเงินภายในประเทศเพื่อส่งเสริมและขยาย
การเข้าถึงการธนาคาร การประกัน และบริการทางการเงินแก่ทุกคน

เป้าประสงค์ ๑๑ เพิ่มเติมความช่วยเหลือเพื่อการค้า (Aid for Trade) สำหรับประเทศกำลังพัฒนา
โดยเฉพาะอย่างยิ่งในประเทศพัฒนาน้อยที่สุด รวมถึงผ่านช่องทางของกรอบการทำงานแบบบูรณาการสำหรับความ
ช่วยเหลือทางวิชาการที่เกี่ยวข้องกับการค้าแก่ประเทศพัฒนาน้อยที่สุด

เป้าประสงค์ ๑๒ พัฒนาและทำให้เกิดการดำเนินงานของยุทธศาสตร์โลกสำหรับการจ้างงานใน
เยาวชนและดำเนินงานตามข้อตกลงเรื่องงานของโลกขององค์การแรงงานระหว่างประเทศ ภายในปี ๒๕๖๓

เป้าหมายที่ ๙ : สร้างโครงสร้างพื้นฐานที่มีความทนทาน ส่งเสริมการพัฒนาอุตสาหกรรมที่ครอบคลุม
และยั่งยืน และส่งเสริมนวัตกรรม

เป้าประสงค์ ๑ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่มีคุณภาพ เชื่อถือได้ ยั่งยืนและความทนทาน ซึ่งรวมถึง
โครงสร้างพื้นฐานของภูมิภาคและที่ข้ามเขตแดน เพื่อสนับสนุนการพัฒนาทางเศรษฐกิจและความเป็นอยู่ที่ดีของ
มนุษย์ โดยมุ่งเป้าไปที่การเข้าถึงได้ในราคาที่สามารถจ่ายได้และเท่าเทียมสำหรับทุกคน

เป้าประสงค์ ๒ ส่งเสริมการพัฒนาอุตสาหกรรมที่ครอบคลุมและยั่งยืน และภายในปี ๒๕๗๓ ให้เพิ่ม ส่วนแบ่งของอุตสาหกรรมในการจ้างงานและผลิตภัณฑ์มวลรวมของประเทศ โดยให้เป็นไปตามสภาวะแวดล้อมของ ประเทศ และให้เพิ่มส่วนแบ่งขึ้นเป็น ๒ เท่า ในประเทศพัฒนาน้อยที่สุด

เป้าประสงค์ ๓ เพิ่มการเข้าถึงบริการทางการเงินโดยรวมถึงเครดิตในราคาที่สามารถจ่ายได้ให้แก่ อุตสาหกรรมและวิสาหกิจขนาดเล็ก โดยเฉพาะในประเทศกำลังพัฒนา และให้เพิ่มการผนวกกลุ่มเหล่านี้เข้าสู่ห่วงโซ่ มูลค่าและตลาด

เป้าประสงค์ ๔ ยกกระตบโครงสร้างพื้นฐานและปรับปรุงอุตสาหกรรมเพื่อให้เกิดความยั่งยืน โดยเพิ่ม ประสิทธิภาพการใช้ทรัพยากรและการใช้เทคโนโลยีและกระบวนการทางอุตสาหกรรมที่สะอาดและเป็นมิตรต่อ สิ่งแวดล้อมมากขึ้น โดยทุกประเทศดำเนินการตามขีดความสามารถของแต่ละประเทศ ภายในปี ๒๕๗๓

เป้าประสงค์ ๕ เพิ่มทุนการวิจัยทางวิทยาศาสตร์ ยกกระตบขีดความสามารถทางเทคโนโลยีของ ภาคอุตสาหกรรมในทุกประเทศ โดยเฉพาะในประเทศกำลังพัฒนา และให้ภายในปี ๒๕๗๓ มีการส่งเสริมนวัตกรรม และให้เพิ่มจำนวนผู้ทำงานวิจัยและพัฒนา ต่อประชากร ๑ ล้านคน และการใช้จ่ายในภาคสาธารณะและเอกชนในการ วิจัยและพัฒนาให้เพิ่มมากขึ้น

เป้าประสงค์ ๖ อำนวยความสะดวกการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่ยั่งยืนและทนทานในประเทศ กำลังพัฒนา ผ่านทางการยกระดับการสนับสนุนทางการเงิน เทคโนโลยี และด้านวิชาการให้แก่ประเทศในแอฟริกา ประเทศพัฒนาน้อยที่สุด ประเทศกำลังพัฒนาที่ไม่มีทางออกสู่ทะเล และรัฐกำลังพัฒนาที่เป็นหมู่เกาะขนาดเล็ก

เป้าประสงค์ ๗ สนับสนุนการพัฒนาเทคโนโลยี การวิจัย และนวัตกรรมภายในประเทศกำลังพัฒนา รวมถึงการให้มีสภาพแวดล้อมทางนโยบายที่นำไปสู่ความหลากหลายของอุตสาหกรรมและการเพิ่มมูลค่าของสินค้า โภภภัณฑ์

เป้าประสงค์ ๘ การเพิ่มการเข้าถึงเทคโนโลยีด้านข้อมูลและการสื่อสาร และพยายามที่จะจัดให้มีการ เข้าถึงอินเทอร์เน็ตโดยถ้วนหน้าและในราคาที่สามารถจ่ายได้ สำหรับประเทศพัฒนาน้อยที่สุด ภายในปี ๒๕๖๓

เป้าหมายที่ ๑๐ : ลดความไม่เสมอภาคภายในประเทศและระหว่างประเทศ

เป้าประสงค์ ๑ ให้บรรลุอย่างต่อเนื่องและคงการเติบโตของรายได้ในกลุ่มประชากรร้อยละ ๔๐ ที่ ยากจนที่สุดในอัตราที่สูงกว่าค่าเฉลี่ยของประเทศ ภายในปี ๒๕๗๓

เป้าประสงค์ ๒ ให้อำนาจและส่งเสริมความครอบคลุมด้านสังคม เศรษฐกิจและการเมืองสำหรับทุก คน โดยไม่คำนึงถึงอายุ เพศ ความบกพร่องทางร่างกาย เชื้อชาติ ชาติพันธุ์ แหล่งกำเนิด ศาสนา หรือสถานะทาง เศรษฐกิจหรืออื่นๆ ภายในปี ๒๕๗๓

เป้าประสงค์ ๓ สร้างหลักประกันว่าจะมีโอกาстиเท่าเทียมและลดความไม่เสมอภาคของผลลัพธ์ รวมถึงโดยการขจัดกฎหมาย นโยบาย และแนวทางปฏิบัติที่เลือกปฏิบัติ และส่งเสริมการออกกฎหมาย นโยบาย และ การกระทำที่เหมาะสมในเรื่องนี้

เป้าประสงค์ ๔ เลือกใช้นโยบาย โดยเฉพาะนโยบายการคลัง ค่าจ้าง และการคุ้มครองทางสังคม และให้บรรลุความเสมอภาคยิ่งขึ้นอย่างต่อเนื่อง

เป้าประสงค์ ๕ พัฒนากฎระเบียบและการติดตามตรวจสอบตลาดการเงินและสถาบันการเงินของ โลก และเสริมความแข็งแกร่งในการดำเนินการกฎระเบียบดังกล่าว

เป้าประสงค์ ๖ สร้างหลักประกันว่าจะมีตัวแทนและเสียงสำหรับประเทศกำลังพัฒนาในการตัดสินใจ ของสถาบันทางเศรษฐกิจและการเงินระหว่างประเทศเพิ่มมากขึ้น เพื่อให้สถาบันมีประสิทธิผล เชื่อถือได้ มีความ รับผิดชอบ และชอบธรรมมากขึ้น

เป้าประสงค์ ๗ อำนวยความสะดวกในการอพยพและเคลื่อนย้ายคนให้เป็นไปด้วยความสงบปลอดภัยเป็นไปตามระเบียบ และมีความรับผิดชอบ รวมถึงผ่านทางการดำเนินงานตามนโยบายด้านการอพยพที่มีการวางแผนและการจัดการที่ดี

เป้าประสงค์ ๘ ดำเนินการตามหลักการปฏิบัติที่เป็นพิเศษและแตกต่างสำหรับประเทศกำลังพัฒนา เฉพาะอย่างยิ่งประเทศพัฒนาน้อยที่สุด โดยเป็นไปตามความตกลงองค์การการค้าโลก

เป้าประสงค์ ๙ สนับสนุนการให้ความช่วยเหลือเพื่อการพัฒนาอย่างเป็นทางการและการไหลของเงิน ซึ่งรวมถึงการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ ไปยังรัฐที่มีความจำเป็นมากที่สุด โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ประเทศกำลังพัฒนาน้อยที่สุด ประเทศในแอฟริกา รัฐกำลังพัฒนาที่เป็นเกาะขนาดเล็ก และประเทศกำลังพัฒนาที่ไม่มีทางออกสู่ทะเล โดยให้เป็นไปตามแผนและแผนงานของประเทศเหล่านั้น

เป้าประสงค์ ๑๐ ลดค่าใช้จ่ายในการทำธุรกรรมของการส่งเงินกลับประเทศของผู้อพยพ (migrant remittance) ให้ต่ำกว่าร้อยละ ๓ และจัดการชำระเงินระหว่างประเทศ (remittance corridors) ที่มีค่าใช้จ่ายสูงกว่าร้อยละ ๕ ภายในปี ๒๕๗๓

เป้าประสงค์ ๑๑ สร้างหลักประกันว่าจะมีการเข้าถึงที่อยู่อาศัยและบริการพื้นฐานที่พอเพียง ปลอดภัย และในราคาที่สามารถจ่ายได้ และยกระดับชุมชนแออัด ภายในปี ๒๕๗๓

เป้าประสงค์ ๑๒ จัดให้มีการเข้าถึงระบบคมนาคมขนส่งที่ยั่งยืน เข้าถึงได้ ปลอดภัย ในราคาที่สามารถจ่ายได้ สำหรับทุกคน พัฒนาความปลอดภัยทางถนน โดยการขยายการขนส่งสาธารณะ และคำนึงเป็นพิเศษถึงกลุ่มคนที่อยู่ในสถานการณ์ที่เปราะบาง ผู้หญิง เด็ก ผู้มีความบกพร่องทางร่างกาย และผู้สูงอายุ ภายในปี ๒๕๗๓

เป้าประสงค์ ๑๓ ยกระดับการพัฒนาเมืองและขีดความสามารถให้ครอบคลุมและยั่งยืน เพื่อการวางแผนและการบริหารจัดการการตั้งถิ่นฐานของมนุษย์อย่างมีส่วนร่วม บูรณาการและยั่งยืนในทุกประเทศ ภายในปี ๒๕๗๓

เป้าประสงค์ ๑๔ เสริมความพยายามที่จะปกป้องและคุ้มครองมรดกทางวัฒนธรรมและทางธรรมชาติของโลก

เป้าประสงค์ ๑๕ ลดจำนวนการตายและจำนวนคนที่ได้รับผลกระทบและลดการสูญเสียโดยตรงทางเศรษฐกิจที่เกี่ยวข้องกับผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศของโลกที่เกิดจากภัยพิบัติ ซึ่งรวมถึงภัยพิบัติที่เกี่ยวข้องกับน้ำ โดยมุ่งเป้าปกป้องคนจนและคนที่อยู่ในสถานการณ์ที่เปราะบาง ภายในปี ๒๕๗๓

เป้าประสงค์ ๑๖ ลดผลกระทบทางลบต่อสิ่งแวดล้อมต่อหัวประชากรในเขตเมือง รวมถึงการให้ความสนใจเป็นพิเศษต่อคุณภาพอากาศ และการจัดการของเสียของเทศบาล และการจัดการของเสียอื่นๆ ภายในปี ๒๕๗๓

เป้าประสงค์ ๑๗ จัดให้มีการเข้าถึงพื้นที่สาธารณะสีเขียว ที่ปลอดภัยครอบคลุมและเข้าถึงได้ โดยถ้วนหน้า โดยเฉพาะผู้หญิง เด็ก คนชรา และผู้มีความบกพร่องทางร่างกาย ภายในปี ๒๕๗๓

เป้าประสงค์ ๑๘ สนับสนุนการเชื่อมโยงทางเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อมในทางบวกระหว่างพื้นที่เมือง รอบเมือง และชนบท โดยการเสริมความแข็งแกร่งของการวางแผนการพัฒนาในระดับชาติและระดับภูมิภาค

เป้าประสงค์ ๑๙ ภายในปี ๒๕๖๓ เพิ่มจำนวนเมืองและกระบวนการตั้งถิ่นฐานของมนุษย์ที่เลือกใช้ และดำเนินการตามนโยบายและแผนที่บูรณาการ เพื่อนำไปสู่ความครอบคลุม ความมีประสิทธิผลการใช้ทรัพยากร การลดผลกระทบและปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ มีภูมิทัศน์ต้านภัยพิบัติ และให้พัฒนาและดำเนินการตามการบริหารความเสี่ยงจากภัยพิบัติแบบองค์รวมในทุกระดับ ให้เป็นไปตามกรอบการดำเนินงานเซนได เพื่อการลดความเสี่ยงจากภัยพิบัติ พ.ศ.๒๕๕๘-๒๕๗๓

เป้าประสงค์ ๒๐ สนับสนุนประเทศพัฒนาน้อยที่สุด รวมถึงผ่านทางความช่วยเหลือทางการเงินและวิชาการในการสร้างอาคารที่ยั่งยืนและทนทานโดยใช้วัสดุท้องถิ่น

เป้าหมายที่ ๑๑ : ทำให้เมืองและการตั้งถิ่นฐานของมนุษย์มีความครอบคลุม ปลอดภัย มีภูมิต้านทานและยั่งยืน

เป้าประสงค์ ๑ สร้างหลักประกันว่าจะมีการเข้าถึงที่อยู่อาศัยและบริการพื้นฐานที่พอเพียง ปลอดภัย และในราคาที่จ่ายได้ และยกระดับชุมชนแออัด ภายในปี ๒๕๗๓

เป้าประสงค์ ๒ จัดให้มีการเข้าถึงระบบคมนาคมขนส่งที่ยั่งยืน เข้าถึงได้ ปลอดภัย ในราคาที่จ่ายได้ สำหรับทุกคน พัฒนาความปลอดภัยทางถนน โดยการขยายการขนส่งสาธารณะ และคำนึงเป็นพิเศษถึงกลุ่มคนที่อยู่ในสถานการณ์ที่เปราะบาง ผู้หญิง เด็ก ผู้มีความบกพร่องทางร่างกาย และผู้สูงอายุ ภายในปี ๒๕๗๓

เป้าประสงค์ ๓ ยกระดับการพัฒนาเมืองและขีดความสามารถให้ครอบคลุมและยั่งยืน เพื่อการวางแผนและการบริหารจัดการการตั้งถิ่นฐานของมนุษย์อย่างมีส่วนร่วม บูรณาการและยั่งยืนในทุกประเทศ ภายในปี ๒๕๗๓

เป้าประสงค์ ๔ เสริมความพยายามที่จะปกป้องและคุ้มครองมรดกทางวัฒนธรรมและทางธรรมชาติของโลก

เป้าประสงค์ ๕ ลดจำนวนการตายและจำนวนคนที่ได้รับผลกระทบและลดการสูญเสียโดยตรงทางเศรษฐกิจที่เกี่ยวข้องกับผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศของโลกที่เกิดจากภัยพิบัติ ซึ่งรวมถึงภัยพิบัติเกี่ยวกับน้ำ โดยมุ่งเป้าปกป้องคนจนและคนที่อยู่ในสถานการณ์ที่เปราะบาง ภายในปี ๒๕๗๓

เป้าประสงค์ ๖ ลดผลกระทบทางลบต่อสิ่งแวดล้อมต่อหัวประชากรในเขตเมือง รวมถึงการให้ความสนใจเป็นพิเศษต่อคุณภาพอากาศ และการจัดการของเสียของเทศบาล และการจัดการของเสียอื่นๆ ภายในปี ๒๕๗๓

เป้าประสงค์ ๗ จัดให้มีการเข้าถึงพื้นที่สาธารณะสีเขียว ที่ปลอดภัยครอบคลุมและเข้าถึงได้ โดยถ้วนหน้า โดยเฉพาะผู้หญิง เด็ก คนชรา และผู้มีความบกพร่องทางร่างกาย ภายในปี ๒๕๗๓

เป้าประสงค์ ๘ สนับสนุนการเชื่อมโยงทางเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อมในทางบวกระหว่างพื้นที่เมือง รอบเมือง และชนบท โดยการเสริมความแข็งแกร่งของการวางแผนการพัฒนาในระดับชาติและระดับภูมิภาค

เป้าประสงค์ ๙ ภายในปี ๒๕๖๓ เพิ่มจำนวนเมืองและกระบวนการตั้งถิ่นฐานของมนุษย์ที่เลือกใช้และดำเนินการตามนโยบายและแผนที่บูรณาการ เพื่อนำไปสู่ความครอบคลุม ความมีประสิทธิผลการใช้ทรัพยากร การลดผลกระทบและปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ มีภูมิต้านทานต่อภัยพิบัติ และให้พัฒนาและดำเนินการตามการบริหารความเสี่ยงจากภัยพิบัติแบบองค์รวมในทุกกระดับ ให้เป็นไปตามกรอบการดำเนินงานเซนได เพื่อการลดความเสี่ยงจากภัยพิบัติ พ.ศ.๒๕๕๘-๒๕๗๓

เป้าประสงค์ ๑๐ สนับสนุนประเทศพัฒนาน้อยที่สุด รวมถึงผ่านทางความช่วยเหลือทางการเงินและวิชาการในการสร้างอาคารที่ยั่งยืนและทนทานโดยใช้วัสดุท้องถิ่น

เป้าหมายที่ ๑๒ : สร้างหลักประกันให้มีรูปแบบการผลิตและการบริโภคที่ยั่งยืน

เป้าประสงค์ ๑ ดำเนินการให้เป็นผลตามกรอบการดำเนินงานระยะ ๑๐ ปี ว่าด้วยการผลิตและการบริโภคที่ยั่งยืน ทุกประเทศนำไปปฏิบัติโดยประเทศที่พัฒนาแล้วเป็นผู้นำ โดยคำนึงถึงการพัฒนาและขีดความสามารถของประเทศกำลังพัฒนา

เป้าประสงค์ ๒ บรรลุการจัดการที่ยั่งยืนและการใช้ทรัพยากรทางธรรมชาติอย่างมีประสิทธิภาพ ภายในปี ๒๕๗๓

เป้าประสงค์ ๓ ลดขยะเศษอาหารของโลกครึ่งหนึ่งในระดับค้าปลีกและผู้บริโภค และลดการสูญเสียอาหารจากระบวนการผลิตและห่วงโซ่อุปทาน รวมถึงการสูญเสียหลังการเก็บเกี่ยว ภายในปี ๒๕๗๓

เป้าประสงค์ ๔ บรรลุเรื่องการจัดการสารเคมีและของเสียทุกชนิดตลอดวงจรชีวิตของสิ่งเหล่านั้น ด้วยวิธีที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ตามกรอบความร่วมมือระหว่างประเทศที่ตกลงกันแล้ว และลดการปลดปล่อยสิ่งเหล่านั้นออกสู่อากาศ น้ำ และดินอย่างมีนัยสำคัญ เพื่อจะลดผลกระทบทางลบต่อสุขภาพของมนุษย์และสิ่งแวดล้อมให้มากที่สุด ภายในปี ๒๕๖๓

เป้าประสงค์ ๕ ลดการเกิดของเสียโดยให้มีการป้องกัน การลดปริมาณ การใช้ซ้ำ และการนำกลับมาใช้ใหม่ ภายในปี ๒๕๗๓

เป้าประสงค์ ๖ สนับสนุนให้บริษัท โดยเฉพาะบริษัทข้ามชาติและบริษัทขนาดใหญ่ รับแนวปฏิบัติที่ยั่งยืนไปใช้ และผนวกข้อมูลด้านความยั่งยืนลงในจรรยาบรรณของของบริษัทเหล่านั้น

เป้าประสงค์ ๗ ส่งเสริมแนวปฏิบัติด้านการจัดซื้อจัดจ้างของภาครัฐที่ยั่งยืน ตามนโยบายและการให้ลำดับความสำคัญของประเทศ

เป้าประสงค์ ๘ สร้างหลักประกันว่าประชาชนในทุกแห่งมีข้อมูลที่เกี่ยวข้องและความตระหนักถึงการพัฒนายั่งยืนและวิถีชีวิตที่สอดคล้องกับธรรมชาติ ภายในปี ๒๕๗๓

เป้าประสงค์ ๙ สนับสนุนประเทศกำลังพัฒนาในการเสริมความแข็งแกร่งของขีดความสามารถด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่จะขับเคลื่อนไปสู่รูปแบบการผลิตและการบริโภคที่ยั่งยืนยิ่งขึ้น

เป้าประสงค์ ๑๐ พัฒนาและดำเนินการใช้เครื่องมือเพื่อจะติดตามตรวจสอบผลกระทบของการพัฒนายั่งยืนสำหรับการท่องเที่ยวที่ยั่งยืนที่สร้างงานและส่งเสริมวัฒนธรรมและผลิตภัณฑ์ท้องถิ่น

เป้าประสงค์ ๑๑ ทำให้การอุดหนุนเชื้อเพลิงฟอสซิลที่ไร้ประสิทธิภาพและนำไปสู่การบริโภคที่สิ้นเปลืองมีความสมเหตุสมผล โดยกำจัดการบิดเบือนทางการตลาดโดยให้สอดคล้องสถานะแวดล้อมของประเทศ รวมถึงการปรับโครงสร้างภาษีและเลิกการอุดหนุนที่เป็นภัยเหล่านั้นในทันทีที่มีการใช้อยู่ เพื่อให้สะท้อนผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม โดยคำนึงอย่างเต็มที่ถึงความจำเป็นและเงื่อนไขที่เจาะจงของประเทศกำลังพัฒนาและลดผลกระทบทางลบที่อาจเกิดขึ้นที่มีต่อการพัฒนาของประเทศเหล่านั้นในลักษณะที่เป็นการคุ้มครองคนจนและชุมชนที่ได้รับผลกระทบ

เป้าหมายที่ ๑๓ : ปฏิบัติการอย่างเร่งด่วนเพื่อต่อสู้การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและผลกระทบที่เกิดขึ้น

เป้าประสงค์ ๑ เสริมภูมิทัศน์ด้านทุนและขีดความสามารถในการปรับตัวต่ออันตรายและภัยพิบัติทางธรรมชาติที่เกี่ยวข้องกับภูมิอากาศในทุกประเทศ

เป้าประสงค์ ๒ บูรณาการมาตรการด้านการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศในนโยบาย ยุทธศาสตร์ และการวางแผนระดับชาติ

เป้าประสงค์ ๓ พัฒนาการศึกษา การสร้างความตระหนักรู้ และขีดความสามารถของมนุษย์และของสถาบันในเรื่องการลดปัญหาการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ การปรับตัว การลดผลกระทบ การเตือนภัยล่วงหน้า

เป้าประสงค์ ๔ ดำเนินการให้เกิดผลตามพันธกรณีที่ผูกมัดต่อประเทศพัฒนาแล้วซึ่งเป็นภาคีของอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศที่มีเป้าหมายร่วมกันระดมทุนจากทุกแหล่งให้ได้จำนวน ๑ แสนล้านเหรียญสหรัฐต่อปี ภายในปี ๒๕๖๓ เพื่อจะแก้ปัญหาความจำเป็นของประเทศกำลังพัฒนาในบริบทของการดำเนินการด้านการลดก๊าซเรือนกระจกที่สำคัญและมีความโปร่งใสในการดำเนินงานและทำให้กองทุน Green Climate Fund ดำเนินการอย่างเต็มที่โดยเร็วที่สุดผ่านการให้ทุน

เป้าประสงค์ ๕ ส่งเสริมกลไกที่จะเพิ่มขีดความสามารถในการวางแผนและการบริหารจัดการที่เกี่ยวข้องกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศอย่างมีประสิทธิภาพในประเทศพัฒนาน้อยที่สุด และให้ความสำคัญต่อผู้หญิง เยาวชน และชุมชนท้องถิ่นและชายขอบ

เป้าหมายที่ ๑๔ : อนุรักษ์และใช้ประโยชน์จากมหาสมุทร ทะเล และทรัพยากรทางทะเลอย่างยั่งยืนเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน

เป้าประสงค์ ๑ ป้องกันและลดมลพิษทางทะเลทุกประเภทอย่างมีนัยสำคัญ โดยเฉพาะจากกิจกรรมบนแผ่นดิน รวมถึงเศษซากขยะในทะเลและมลพิษจากธาตุอาหาร (nutrient pollution) ภายในปี ๒๕๖๘

เป้าประสงค์ ๒ บริหารจัดการและปกป้องระบบนิเวศทางทะเลและชายฝั่งเพื่อหลีกเลี่ยงผลกระทบทางลบที่มีนัยสำคัญ รวมถึงโดยการเสริมภูมิต้านทานและปฏิบัติการเพื่อฟื้นฟู เพื่อบรรลุการมีมหาสมุทรที่มีสุขภาพดีและมีผลิตภาพ ภายในปี ๒๕๖๓

เป้าประสงค์ ๓ ลดและแก้ปัญหาผลกระทบของการเป็นกรดในมหาสมุทร โดยรวมถึงผ่านทางการเพิ่มพูนความร่วมมือทางวิทยาศาสตร์ในทุกระดับ

เป้าประสงค์ ๔ ภายในปี ๒๕๖๓ ให้กำกับอย่างมีประสิทธิภาพในเรื่องการเก็บเกี่ยวและยุติการประมงเกินขีดจำกัด การประมงที่ผิดกฎหมายที่ไม่มีการรายงาน และที่ไม่มีการควบคุม และแนวปฏิบัติด้านการประมงที่เป็นไปในทางทำลาย และดำเนินการให้เป็นผลตามแผนการบริหารจัดการที่อยู่บนฐานวิทยาศาสตร์ เพื่อจะฟื้นฟูมวลปลา (fish stock) ในเวลาที่สั้นที่สุดที่จะเป็นไปได้ อย่างน้อยที่สุดในระดับที่สามารถไปถึงจุดสูงสุดที่ให้ผลตอบแทนแบบยั่งยืน (maximum sustainable yield) ตามคุณลักษณะทางชีววิทยาของสัตว์น้ำเหล่านั้น

เป้าประสงค์ ๕ ภายในปี ๒๕๖๓ อนุรักษ์พื้นที่ทางทะเลและชายฝั่งอย่างน้อยร้อยละ ๑๐ ให้เป็นไปตามกฎหมายระหว่างประเทศและภายในประเทศ และอยู่บนพื้นฐานของข้อมูลทางวิทยาศาสตร์ที่ดีที่สุดที่มีอยู่

เป้าประสงค์ ๖ ภายในปี ๒๕๖๓ ยับยั้งรูปแบบการอุดหนุนการประมงบางอย่างที่มีส่วนทำให้เกิดการประมงเกินขีดจำกัด ขจัดการอุดหนุนที่มีส่วนทำให้เกิดการประมงที่ผิดกฎหมาย ที่ไม่มีการรายงาน และที่ไม่มีการควบคุม และระงับการริเริ่มการอุดหนุนในลักษณะดังกล่าว ตระหนักว่าการปฏิบัติที่เป็นพิเศษ และแตกต่างที่เหมาะสมและมีประสิทธิผลสำหรับประเทศกำลังพัฒนาและประเทศพัฒนาน้อยที่สุดควรเป็นส่วนควบในการเจรจาการอุดหนุนการประมงขององค์การการค้าโลก

เป้าประสงค์ ๗ ภายในปี ๒๕๗๓ เพิ่มผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจแก่รัฐกำลังพัฒนาที่เป็นเกาะขนาดเล็กและประเทศพัฒนาน้อยที่สุดจากการใช้ทรัพยากรทางทะเลอย่างยั่งยืน รวมถึงผ่านทางการบริหารจัดการอย่างยั่งยืนในเรื่องการประมง การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ และการท่องเที่ยว

เป้าประสงค์ ๘ เพิ่มความรู้ทางวิทยาศาสตร์ พัฒนาขีดความสามารถในการวิจัย และถ่ายทอดเทคโนโลยีทางทะเล โดยคำนึงถึงหลักเกณฑ์และแนวปฏิบัติเกี่ยวกับการถ่ายทอดเทคโนโลยีทางทะเลของคณะกรรมการสมุทรศาสตร์ระหว่างรัฐบาล เพื่อจะพัฒนาคุณภาพมหาสมุทรและเพิ่มพูนให้ความหลากหลายทางชีวภาพในทะเลมีส่วนสนับสนุนการพัฒนาของประเทศกำลังพัฒนามากขึ้น เฉพาะอย่างยิ่งในรัฐกำลังพัฒนาที่เป็นเกาะขนาดเล็กและประเทศพัฒนาน้อยที่สุด

เป้าประสงค์ ๙ จัดให้มีการเข้าถึงทรัพยากรทางทะเลและตลาดสำหรับชาวประมงพื้นบ้านรายเล็ก

เป้าประสงค์ ๑๐ เพิ่มพูนการอนุรักษ์และการใช้มหาสมุทรและทรัพยากรเหล่านั้นอย่างยั่งยืน โดยการดำเนินการให้เกิดผลตามกฎหมายระหว่างประเทศตามที่สะท้อนใน UNCLOS ซึ่งเป็นกรอบทางกฎหมายสำหรับการอนุรักษ์และการใช้มหาสมุทรและทรัพยากรเหล่านั้นอย่างยั่งยืน ตามที่ระบุในย่อหน้า ๑๕๘ ของเอกสาร The Future We Want

เป้าหมายที่ ๑๕ : ปกป้อง ฟื้นฟู และสนับสนุนการใช้ระบบนิเวศบนบกอย่างยั่งยืน จัดการป่าไม้อย่างยั่งยืนต่อสู่การกลายสภาพเป็นทะเลทราย หยุดการเสื่อมโทรมของที่ดินและฟื้นสภาพดิน และหยุดยั้งการสูญเสียดiversity ความหลากหลายทางชีวภาพ

เป้าประสงค์ ๑ สร้างหลักประกันว่าจะมีการอนุรักษ์ การฟื้นฟู และการใช้ระบบนิเวศบนบกและในน้ำจืดในแผ่นดินรวมทั้งบริการทางระบบนิเวศอย่างยั่งยืน เฉพาะอย่างยิ่ง ป่าไม้ พื้นที่ชุ่มน้ำ ภูเขาและเขตแห้งแล้ง โดยเป็นไปตามข้อบังคับภายใต้ความตกลงระหว่างประเทศ ภายในปี ๒๕๖๓

เป้าประสงค์ ๒ ส่งเสริมการดำเนินการด้านการบริหารจัดการป่าไม้ทุกประเภทอย่างยั่งยืน หยุดยั้งการตัดไม้ทำลายป่า ฟื้นฟูป่าที่เสื่อมโทรม และเพิ่มการปลูกป่าและฟื้นฟูป่าทั่วโลก ภายในปี ๒๕๖๓

เป้าประสงค์ ๓ ต่อบริการกลายสภาพเป็นทะเลทราย ฟื้นฟูแผ่นดินที่เสื่อมโทรม รวมถึงแผ่นดินที่ได้รับผลกระทบจากการกลายสภาพเป็นทะเลทราย ความแห้งแล้ง และอุทกภัย และพยายามที่จะบรรลุถึงโลกที่ไร้ความเสื่อมโทรมของที่ดิน ภายในปี ๒๕๗๓

เป้าประสงค์ ๔ สร้างหลักประกันว่าจะมีการอนุรักษ์ระบบนิเวศภูเขาและความหลากหลายทางชีวภาพของระบบนิเวศเหล่านั้น เพื่อจะเพิ่มพูนขีดความสามารถของระบบนิเวศเหล่านั้นที่จะให้ผลประโยชน์อันสำคัญต่อการพัฒนาที่ยั่งยืน ภายในปี ๒๕๗๓

เป้าประสงค์ ๕ ปฏิบัติการที่จำเป็นและเร่งด่วนเพื่อลดการเสื่อมโทรมของถิ่นที่อยู่ตามธรรมชาติ หยุดยั้งการสูญเสียความหลากหลายทางชีวภาพ และภายในปี ๒๕๖๓ จะปกป้องและป้องกันการสูญพันธุ์ของชนิดพันธุ์ที่ถูกคุกคาม

เป้าประสงค์ ๖ สร้างหลักประกันว่าจะมีการแบ่งปันผลประโยชน์ที่เกิดจากการใช้ประโยชน์ทรัพยากรพันธุกรรมอย่างเท่าเทียมและยุติธรรม และส่งเสริมการเข้าถึงทรัพยากรเหล่านั้นอย่างเหมาะสม

เป้าประสงค์ ๗ ปฏิบัติการอย่างเร่งด่วนเพื่อจะยุติการค้าและการขนย้ายชนิดพันธุ์พืชและสัตว์คุ้มครอง และแก้ปัญหาทั้งอุปสงค์และอุปทานต่อผลิตภัณฑ์สัตว์ป่าที่ผิดกฎหมาย

เป้าประสงค์ ๘ นำมาตรการมาใช้เพื่อป้องกันการนำเข้าและลดผลกระทบของชนิดพันธุ์ต่างถิ่นที่รุกรายในระบบนิเวศบกและน้ำและควบคุมหรือขจัด priority species ภายในปี ๒๕๖๓

เป้าประสงค์ ๙ บูรณาการมูลค่าของระบบนิเวศและความหลากหลายทางชีวภาพเข้าไปสู่การวางแผนกระบวนการพัฒนา ยุทธศาสตร์การลดความยากจน และบัญชีทั้งระดับท้องถิ่นและระดับประเทศ ภายในปี ๒๕๖๓

เป้าประสงค์ ๑๐ ระดมและเพิ่มทรัพยากรทางการเงินจากทุกแหล่งเพื่อการอนุรักษ์และการใช้ความหลากหลายทางชีวภาพและระบบนิเวศอย่างยั่งยืน

เป้าประสงค์ ๑๑ ระดมทรัพยากรจากทุกแหล่งและทุกระดับเพื่อสนับสนุนเงินแก่การบริหารจัดการป่าไม้อย่างยั่งยืน และจัดหาแรงจูงใจที่เหมาะสมสำหรับประเทศกำลังพัฒนาให้เกิดความก้าวหน้าในการบริหารจัดการ ซึ่งรวมถึงการอนุรักษ์และการปลูกป่า

เป้าประสงค์ ๑๒ เพิ่มพูนการสนับสนุนในระดับโลกสำหรับความพยายามที่จะต่อสู้กับการล่า การเคลื่อนย้ายชนิดพันธุ์คุ้มครอง รวมถึงโดยการเพิ่มขีดความสามารถของชุมชนท้องถิ่น

เป้าหมายที่ ๑๖ : ส่งเสริมสังคมที่สงบสุขและครอบคลุมเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน ให้ทุกคนเข้าถึงความยุติธรรม และสร้างสถาบันที่มีประสิทธิภาพ รับผิดชอบ และครอบคลุมในทุกระดับ

เป้าประสงค์ ๑ ลดความรุนแรงทุกรูปแบบและอัตราการตายที่เกี่ยวข้องในทุกแห่งให้ลดลงอย่างมีนัยสำคัญ

เป้าประสงค์ ๒ ยุติการข่มเหง การใช้หาประโยชน์อย่างไม่ถูกต้อง การค้ามนุษย์ และความรุนแรงและการทรมานทุกรูปแบบที่มีต่อเด็ก

เป้าประสงค์ ๓ ส่งเสริมนิติธรรมทั้งในระดับชาติและระหว่างประเทศ และสร้างหลักประกันว่าจะมีการเข้าถึงความยุติธรรมอย่างเท่าเทียมแก่ทุกคน

เป้าประสงค์ ๔ ลดการลักลอบเคลื่อนย้ายอาวุธและเงิน เสริมความแข็งแกร่งของกระบวนการติดตามและการส่งคืนสินทรัพย์ที่ถูกขโมยไป และต่อสู้กับอาชญากรรมที่จัดตั้งในลักษณะองค์กรทุกรูปแบบ ภายในปี ๒๕๗๓

เป้าประสงค์ ๕ ลดการทุจริตในตำแหน่งหน้าที่และการรับสินบนทุกรูปแบบ
เป้าประสงค์ ๖ พัฒนาสถาบันที่มีประสิทธิผล มีความรับผิดชอบ และโปร่งใสในทุกระดับ
เป้าประสงค์ ๗ สร้างหลักประกันว่าจะมีกระบวนการตัดสินใจที่มีความรับผิดชอบ ครอบคลุม มีส่วนร่วม และมีความเป็นตัวแทนที่ดี ในทุกระดับการตัดสินใจ
เป้าประสงค์ ๘ ขยายและเสริมความแข็งแกร่งของการมีส่วนร่วมของประเทศกำลังพัฒนาในสถาบัน
โลกาภิบาล

เป้าประสงค์ ๙ จัดให้มีเอกลักษณ์ทางกฎหมายสำหรับทุกคน โดยรวมถึงการให้มีสถิติบัตร ภายในปี
๒๕๗๓

เป้าประสงค์ ๑๐ สร้างหลักประกันว่าสาธารณชนสามารถเข้าถึงข้อมูลและมีการปกป้องเสรีภาพขั้น
พื้นฐาน โดยเป็นไปตามกฎหมายภายในประเทศและความตกลงระหว่างประเทศ

เป้าประสงค์ ๑๑ เสริมความแข็งแกร่งของสถาบันระดับชาติที่เกี่ยวข้อง โดยรวมถึงกระทำการทาง
ความร่วมมือระหว่างประเทศ เพื่อสร้างขีดความสามารถในทุกระดับ โดยเฉพาะในประเทศกำลังพัฒนา เพื่อจะป้องกัน
ความรุนแรงและต่อสู้กับการก่อการร้ายและอาชญากรรม

เป้าประสงค์ ๑๒ ส่งเสริมและบังคับใช้กฎหมายและนโยบายที่ไม่เลือกปฏิบัติเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน

เป้าหมายที่ ๑๗ : เสริมความเข้มแข็งให้แก่กลไกการดำเนินงานและฟื้นฟูหุ้นส่วนความร่วมมือระดับโลก เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน

เป้าประสงค์ ๑ เสริมความแข็งแกร่งของการระดมทรัพยากรภายในประเทศ โดยรวมถึงผ่านการ
สนับสนุนระหว่างประเทศไปยังประเทศกำลังพัฒนา เพื่อพัฒนาขีดความสามารถภายในประเทศในการเก็บภาษีและ
รายได้อื่นๆ ของรัฐ

เป้าประสงค์ ๒ ประเทศพัฒนาแล้วจะดำเนินการให้เป็นผลตามพันธกรณีเรื่องการให้ความช่วยเหลือ
เพื่อการพัฒนาอย่างเป็นทางการโดยเต็มที่ โดยรวมถึงพันธกรณีที่ให้ไว้โดยประเทศพัฒนาแล้วหลายประเทศที่จะบรรลุ
เป้าหมายการมีสัดส่วน ODA/GNI ร้อยละ ๐.๗ สำหรับให้แก่ประเทศกำลังพัฒนา และมีสัดส่วน ODA/GNI ร้อยละ
๐.๑๕ ถึง ๐.๒๐ สำหรับให้แก่ประเทศพัฒนาน้อยที่สุด โดยสนับสนุนให้ผู้ให้ ODA พิจารณาตั้งเป้าหมายที่จะให้มี
สัดส่วน ODA/GNI ถึงอย่างน้อยร้อยละ ๐.๒๐ สำหรับให้แก่ประเทศพัฒนาน้อยที่สุด

เป้าประสงค์ ๓ ระดมทรัพยากรทางการเงินเพิ่มเติมจากแหล่งที่หลากหลายไปยังประเทศกำลัง
พัฒนา

เป้าประสงค์ ๔ ช่วยประเทศกำลังพัฒนาในการบรรลุความยั่งยืนของหนี้ระยะยาว โดยใช้นโยบายที่
ประสานงานกันที่มุ่งส่งเสริมการจัดหาเงินทุนโดยการก่อหนี้ การบรรเทาหนี้และการปรับโครงสร้างหนี้ตามความ
เหมาะสม และแก้ปัญหาหนี้ต่างประเทศของประเทศที่ยากจนและมีหนี้สินในระดับสูงเพื่อลดการประสพปัญหาหนี้

เป้าประสงค์ ๕ ใช้และดำเนินการให้เกิดผลตามระบอบการส่งเสริมการลงทุนสำหรับประเทศพัฒนา
น้อยที่สุด

เป้าประสงค์ ๖ เพิ่มพูนความร่วมมือระหว่างประเทศและในภูมิภาคแบบเหนือ-ใต้ ใต้-ใต้ และ
ไตรภาคี และการเข้าถึงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรม และยกระดับการแบ่งปันความรู้ตามเงื่อนไขที่ตกลง
ร่วมกัน โดยรวมถึงผ่านการพัฒนาการประสานงานระหว่างกลไกที่มีอยู่เดิมเฉพาะอย่างยิ่งในระดับของสหประชาชาติ
และผ่านทางกลไกอำนวยความสะดวกด้านเทคโนโลยีของโลก

เป้าประสงค์ ๗ ส่งเสริมการพัฒนา การถ่ายทอด และการเผยแพร่เทคโนโลยีที่เป็นมิตรกับ
สิ่งแวดล้อมให้กับประเทศกำลังพัฒนาภายใต้เงื่อนไขที่อำนวยความสะดวกแก่ประเทศกำลังพัฒนารวมทั้งตามเงื่อนไข
สิทธิพิเศษตามที่ตกลงร่วมกัน

เป้าประสงค์ ๘ ให้ธนาคารเทคโนโลยีและกลไกการเสริมสร้างขีดความสามารถด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและนวัตกรรมสำหรับประเทศพัฒนาน้อยที่สุด ทำงานได้อย่างเต็มที่ภายในปี ๒๕๖๐ และเพิ่มพูนการใช้เทคโนโลยีสนับสนุนที่สำคัญ

เป้าประสงค์ ๙ เพิ่มพูนการสนับสนุนระหว่างประเทศสำหรับการดำเนินการด้านการเสริมสร้างขีดความสามารถที่มีประสิทธิภาพและมีการตั้งเป้าในประเทศกำลังพัฒนาเพื่อสนับสนุนแผนระดับชาติที่จะดำเนินงานในทุกเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน รวมถึงผ่านทางความร่วมมือแบบเหนือ-ใต้ ใต้-ใต้ และไตรภาคี

เป้าประสงค์ ๑๐ ส่งเสริมระบบการค้าพหุภาคีที่เป็นสากล มีกติกา เปิดกว้าง ไม่เลือกปฏิบัติ และเสมอภาค ภายใต้องค์การการค้าโลก โดยรวมถึงผ่านการสิ้นสุดการเจรจาภายใต้วาระการพัฒนารอบโดฮา

เป้าประสงค์ ๑๑ เพิ่มส่วนแบ่งการส่งออกของประเทศกำลังพัฒนาในการส่งออกทั่วโลกให้สูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ โดยเพิ่มส่วนแบ่งของประเทศพัฒนาน้อยที่สุดให้สูงขึ้น ๒ เท่าในปี ๒๕๖๓

เป้าประสงค์ ๑๒ ทำให้เกิดการดำเนินการในเวลาที่เหมาะสมในเรื่องการเข้าถึงตลาดปลอดภาษีและปลอดการจำกัดปริมาณในระยะยาวสำหรับประเทศพัฒนาน้อยที่สุด โดยให้สอดคล้องกับการตัดสินใจ

ขององค์การการค้าโลก โดยรวมถึงการสร้างหลักประกันว่ากว่าด้วยแหล่งกำเนิดสินค้าที่มีการให้สิทธิพิเศษทางการค้าที่ใช้กับประเทศพัฒนาน้อยที่สุดจะมีความโปร่งใสและเรียบง่าย และมีส่วนช่วยอำนวยความสะดวกในการเข้าถึงตลาด

เป้าประสงค์ 13 เพิ่มพูนเสถียรภาพเศรษฐกิจมหภาคของโลก โดยรวมถึงผ่านทาง การประสานงานนโยบายและความสอดคล้องเชิงนโยบาย

เป้าประสงค์ 14 ยกระดับความสอดคล้องเชิงนโยบายเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน

เป้าประสงค์ 15 เคารพพื้นที่ทางนโยบายและความเป็นผู้นำของแต่ละประเทศที่จะสร้างและดำเนินงานตามนโยบายเพื่อการขจัดความยากจนและการพัฒนาที่ยั่งยืน

เป้าประสงค์ 16 ยกระดับหุ้นส่วนความร่วมมือระดับโลกเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน โดยร่วมเติมเต็มโดยหุ้นส่วนความร่วมมือจากภาคส่วนที่หลากหลายซึ่งจะระดมและแบ่งปันความรู้ ความเชี่ยวชาญ เทคโนโลยี และทรัพยากรเงิน เพื่อจะสนับสนุนการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนในทุกประเทศ โดยเฉพาะในประเทศกำลังพัฒนา

เป้าประสงค์ 17 สนับสนุนการส่งเสริมหุ้นส่วนความร่วมมือระหว่างภาครัฐ ภาครัฐ-ภาคเอกชน และประชาสังคม โดยสร้างบนประสบการณ์และกลยุทธ์ด้านทรัพยากรของหุ้นส่วน

เป้าประสงค์ 18 ต่อยอดจากข้อริเริ่มที่มีอยู่แล้วในการพัฒนาการตรวจวัดความก้าวหน้าของการพัฒนาที่ยั่งยืนที่มีผลต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ และสนับสนุนการสร้างขีดความสามารถด้านสถิติในประเทศกำลังพัฒนา ภายในปี 2573

1.4 แผนพัฒนาภาค/แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด/แผนพัฒนาจังหวัด

ยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ตอนบน 1

กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบนประกอบด้วย 15 จังหวัด ตั้งอยู่ตอนบน ของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ คือ อุดรธานี เลย หนองคาย หนองบัวลำภู และบึงกาฬ มีชัยภูมิที่โดดเด่น ในการเป็นจังหวัดที่เชื่อม “ประตูสู่อาเซียน” ไปยังประเทศลาว โดยสามารถเดินทางจากจังหวัดเลย หนองคาย และบึงกาฬ ข้ามไปยังฝั่งประเทศลาวได้ และจากจุดกำหนดก่อสร้างสะพานข้ามแม่น้ำโขง แห่งที่ 5 ที่จังหวัดบึงกาฬสามารถใช้ประโยชน์จากเส้นทางหมายเลข 8 เข้าสู่ประเทศเวียตนามตอนเหนือและ เขตปกครองพิเศษกว่างซีจ้วงของประเทศจีนตอนใต้ เอกลักษณะในด้านการท่องเที่ยวเฉพาะตัวที่ไม่เหมือนที่ใด โดยมุ่งเน้นการท่องเที่ยวเชิงอัตลักษณ์ในเรื่องของอารยธรรม และประวัติศาสตร์ อาทิเมืองอารยธรรมล้านช้างที่มีความเจริญรุ่งเรืองทั้งการเมืองการปกครอง ด้านศิลปวัฒนธรรม ตลอดจนพระพุทธศาสนาและมีพัฒนาการ เคียงคู่

มาพร้อมกันอารยธรรมอื่นๆ ไกล่เคียง ทั้งล้านนา สยาม ฯ และพม่าเขมร เป็นต้น มีแหล่งท่องเที่ยว ทางประวัติศาสตร์ ที่มีชื่อเสียงระดับโลก เช่น แหล่งโบราณคดีบ้านเชียง อำเภอหนองหาน จังหวัดอุดรธานี เป็นแหล่งโบราณคดีสำคัญ และมีคุณค่าทางประวัติศาสตร์ ตำบลโนนทัน อำเภอเมืองจังหวัดหนองบัวลำภู เป็นต้น ซึ่งมีอายุในสมัยก่อนประวัติศาสตร์ย้อนหลังไปกว่า 5,000 ปีพิพิธภัณฑสถานโบราณ 150 และซากฟอสซิลไดโนเสาร์ล้านปี ตั้งอยู่บ้านห้วยเตือ กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 1 นั้นมีจังหวัดอุดรธานีเป็นศูนย์กลางที่เชื่อมต่อไปยังจังหวัดทั้ง 4 ในกลุ่มจังหวัดการเดินทางไปยังกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 1 สามารถเดินทางได้สะดวกสบายทั้งทางรถยนต์ที่มีถนนที่เชื่อมต่อกันได้ทุกจังหวัดภายในกลุ่มจังหวัดรถไฟ ที่มีขบวนรถมาจากกรุงเทพมหานครไปยังอุดรธานีและหนองคาย มีสนามบินนานาชาติอุดรธานีที่ ผู้โดยสารที่จะ เดินทางจากจังหวัดหนองคาย หนองบัวลำภู และบึงกาฬ สามารถเดินทางจากจังหวัดของตนเอง มาขึ้นเครื่องบินที่ท่าอากาศยานนานาชาติอุดรธานีและมีสนามบินจังหวัดเลย ที่สามารถรองรับ นักท่องเที่ยวที่เดินทางมาท่องเที่ยวจังหวัดเลย“เมืองต้องห้ามพลาด”ซึ่งเป็น 1 ใน 12 นอกจากนี้ จังหวัดบึงกาฬ ซึ่งเป็นจังหวัดน้องใหม่เป็นจังหวัดที่มีศักยภาพในด้านการท่องเที่ยวสูง มีแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ อาทิ น้ำตกชะแนน น้ำตกเจ็ดสีถ้าพระและภูทอก เป็นต้น และจังหวัดหนองคาย ซึ่งถือว่าเป็นมนต์เสน่ห์แห่งเมืองลุ่มแม่น้ำโขง ที่ไม่ว่านักท่องเที่ยวหรือผู้มาเยือนจะต้องกลับมาที่จังหวัดนี้ อยู่เสมอและในปัจจุบันได้มีการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญๆ ที่สามารถดึงดูดความสนใจนักท่องเที่ยวได้ อาทิ ผาตากเสื้อ อำเภอสังคม จังหวัดหนองคาย มีการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวในริมของทัศนียภาพและการผจญภัยที่สวยงาม มีการสร้างสกายวอล์คที่ยื่นจากหน้าผาทำให้สามารถมองเห็นทิวทัศน์ทั้งดงมของชายฝั่งแม่น้ำโขงได้ ซึ่งกำลังเป็นสถานที่ท่องเที่ยวที่ผู้คนนิยมในขณะนี้

วิสัยทัศน์กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน(Vision)

“เกษตรอุตสาหกรรมชั้นนำ การค้าและการท่องเที่ยวสากลชุมชนน่าอยู่อย่างยั่งยืน”

ความหมาย

เกษตรอุตสาหกรรมชั้นนำ กลุ่มจังหวัดมีการเกษตรชั้นนำ (การเพาะปลูกพืชต่างๆ รวมทั้งการเลี้ยงสัตว์ และการประมง)

เกษตรกรในกลุ่มจังหวัดมีอาชีพรายได้ผลผลิตจากการเกษตรชั้นนำเพื่อการแปรรูปสร้างมูลค่าเพิ่มในพื้นที่ตามความต้องการของตลาด ด้วยเทคโนโลยี นวัตกรรมชั้นนำ

การค้าสากล กลุ่มจังหวัดมีการค้าการลงทุนและการบริการเช่นค้าปลีกค้าส่งการส่งออกการค้าชายแดน การธนาคารการประกันภัย ฯลฯ รวมถึงสาขาที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ โลจิสติกส์ เป็นต้น ที่จะขยายสู่ การค้าสากลกับนานาชาติอารยประเทศ

การท่องเที่ยวสากล กลุ่มจังหวัดมีอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวมาตรฐานสากล สนองความต้องการของตลาดท่องเที่ยว เชื่อมโยงกับแหล่งท่องเที่ยวชั้นนำในระดับประเทศและระดับโลก

ชุมชนน่าอยู่อย่างยั่งยืน การพัฒนาของจังหวัดในทุกด้านตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงอย่างเป็นลำดับขั้นตอน รักษาสมดุลระหว่างการพัฒนา และอัตลักษณ์ วัฒนธรรมท้องถิ่นอย่างยั่งยืนมีสิ่งแวดล้อม ที่อยู่สะอาดปลอดภัย ระบบนิเวศอยู่ในภาวะดุลยภาพและยั่งยืนชุมชนเข้มแข็ง ช่วยเหลือเกื้อกูล ไม่เอาัดเอาเปรียบกัน ประชาชนมีส่วนร่วมในการกำหนด ควบคุมตัดสินใจเกี่ยวกับเรื่องที่มีผลกระทบต่อสุขภาพ ได้รับปัจจัยพื้นฐานของชีวิต (อาหาร น้ำ ที่พักอาศัย ความปลอดภัย มีรายได้และมีงานทำ) มีโอกาสรับรู้ข่าวสาร มีการติดต่อประสานงาน และระดมความคิด ประสพการณ์ เพื่อทำงานร่วมกันในชุมชนมีระบบเศรษฐกิจที่หลากหลาย มีชีวิตชีวา มีนวัตกรรมอยู่

เสมอ มีการเชื่อมโยงมรดกทางวัฒนธรรม วิธีการดำรงชีวิต รวมทั้งเอกลักษณ์ของกลุ่มชนแต่ละชุมชนมีการพัฒนา เป็นไปอย่างกลมกลืน และส่งเสริมคุณลักษณะที่ดีที่มีมาในอดีต มีระบบบริการทางสาธารณสุข และการรักษาพยาบาล ที่ทั่วถึง เหมาะสมสำหรับประชาชนทุกคนภาวะสุขภาพดีซึ่งมีสภาวะสุขภาพดี มีอัตราการเจ็บป่วยในระดับต่ำ

กรอบการดำเนินงานการพัฒนาในกลุ่มจังหวัด

เพื่อให้มีความสอดคล้องกับหลักการบริหารงานเชิงพื้นที่แบบบูรณาการให้มีประสิทธิภาพสอดคล้อง กับยุทธศาสตร์ชาติสามารถบริหารงาน แก้ปัญหา และพัฒนาได้อย่างมีประสิทธิภาพ ตอบสนองความต้องการของ ประชาชนให้ได้รับประโยชน์สูงสุด กรอบการดำเนินงานการพัฒนาในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ตอนบน 1 ระยะ 20 ปี (พ.ศ.2560- 2579) อยู่ภายใต้นโยบายหลักเกณฑ์ และวิธีการในการจัดทำแผนพัฒนา

กลุ่มจังหวัดที่คณะกรรมการบูรณาการนโยบายพัฒนาภาคคณะกรรมการนโยบายการบริหารงาน (ก.บ.ภ.) จังหวัดและกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ (ก.น.จ.)คณะกรรมการบริหารงานกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ (ก.บ.ก.) และคณะกรรมการบริหารงานจังหวัดแบบบูรณา (ก.บ.จ.) กำหนดไว้เป็นเครื่องมือในการกำหนดเป้าหมาย และความต้องการด้านพัฒนาพื้นที่ของภาคที่ต้องมีความเชื่อมโยงกันในระดับภูมิภาคและ/หรือระหว่างประเทศ โดย ผ่านช่องทางการดำเนินงานของสำนักบริหารยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัดในการเชื่อมโยงและขับเคลื่อนพัฒนาในกลุ่มจังหวัด ตามแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน1 ระยะ 20 ปี (พ.ศ.2560-2579) ร่วมกัน ระหว่างภาคราชการภาคเอกชน ภาคประชาสังคม ประชาชน สถาบันการศึกษา ส่งเสริมสนับสนุน กระตุ้นให้เกิดการ ดำเนินงานพัฒนาในพื้นที่

เป้าหมายการพัฒนา แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน1 ระยะ 20 ปี (พ.ศ.2560 - 2579) กำหนดเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญเพื่อให้บรรลุตามวิสัยทัศน์ ดังนี้

1. ยกระดับจากกลุ่มจังหวัดที่มีรายได้ปานกลางสู่กลุ่มจังหวัดที่มีรายได้สูง
2. ยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขันทางการผลิต การค้าการลงทุน และการท่องเที่ยว โดยใช้ ภูมิปัญญาท้องถิ่น เทคโนโลยีกรรมโลยและนวัตกรรม
3. รักษาสมดุลทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม เพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน
4. ยกระดับการพัฒนาคุณภาพชีวิต ในการขับเคลื่อนแผนยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัดภาค ตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน1 ระยะ 20 ปี (พ.ศ.2560 - 2579) เพื่อให้บรรลุเป้าหมายการพัฒนาและวิสัยทัศน์ รัฐบาล จำเป็นต้องมีการลงทุนโครงการขนาดใหญ่ (Mega Project) เป็นโครงการผูกพันต่อเนื่อง10-20ปี ต้องเพิ่มการ ลงทุนให้มากกว่าภูมิภาคอื่น

แผนงานสำคัญ ได้แก่

1. การบริหารจัดการน้ำอย่างเป็นระบบและครอบคลุมพื้นที่กลุ่มจังหวัดฯ และขยายให้ครอบคลุม ทั่วทั้งภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
2. การบริหารจัดการระบบการเกษตรเป้าหมายเพื่อเพิ่มผลผลิตตามความต้องการของตลาดทั้ง ภายในและต่างประเทศ และพัฒนาขีดความสามารถของเกษตรกรในการบริหารจัดการด้านการเกษตร
3. ด้านอุตสาหกรรม เป้าหมายเพื่อพัฒนาการผลิตผลิตภัณฑ์ให้ได้ขายตามมาตรฐานสากล ตรงตามความต้องการของตลาดทั้งภายในและต่างประเทศ
3. ด้านการท่องเที่ยว เป้าหมายเพื่ออุตสาหกรรมการท่องเที่ยวได้ตามมาตรฐานสากล ตรงตาม ความต้องการของตลาดทั้งภายในและต่างประเทศ

ในแต่ละโครงการขนาดใหญ่ดังกล่าว ปัจจัยสำคัญที่เป็นองค์ประกอบให้การพัฒนาไปสู่เป้าหมายที่ตั้งไว้ การลงทุนด้านโครงสร้างพื้นฐาน ระบบโลจิสติกส์ อื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง เพื่อสอดรับกับการดำเนินโครงการขนาดใหญ่ให้ดำเนินการควบคู่ไป โดยเฉพาะอย่างยิ่งการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ที่ต้องมีการพัฒนาทุกช่วงวัยและทุกอาชีพ มีสมรรถนะและขีดความสามารถในการแข่งขัน

เป้าหมายและแนวทางการพัฒนาภาค พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐

บทบาทของภาค ภาคตะวันออกเฉียงเหนือเป็นฐานการผลิตการเกษตรทั้งข้าว อ้อยโรงงาน มันสำปะหลัง และเป็นแหล่งผลิตข้าวหอมมะลิที่ดีที่สุดของประเทศ รวมทั้งมีทำเลที่ตั้งที่เหมาะสมกับการเชื่อมโยง พื้นที่เศรษฐกิจหลักทั้งในประเทศและประเทศเพื่อนบ้าน มีทรัพยากรท่องเที่ยวที่หลากหลาย และมี สถาบันการศึกษาและสถาบันวิจัยที่มีความสามารถเฉพาะทางที่โดดเด่น แต่มีปัญหาพื้นฐานคือ คนมีปัญหาทั้ง ในด้านความยากจนและคุณภาพชีวิต ประสบอุทกภัยและภัยแล้งซ้ำซาก และดินคุณภาพต่ำ ดังนั้นการพัฒนา เศรษฐกิจและสังคมภาคตะวันออกเฉียงเหนือจำเป็นต้องแก้ไขปัญหาพื้นฐานโดยใช้ความรู้ เทคโนโลยี นวัตกรรมและความคิดสร้างสรรค์ รวมทั้งการใช้ประโยชน์เชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน ในการเสริมสร้าง ความเข้มแข็งเศรษฐกิจภายในภาคให้มีการเจริญเติบโตได้อย่างเต็มศักยภาพ

ทิศทางการพัฒนาภาค การพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือกำหนดทิศทางการพัฒนาตามแนวคิดการเป็นฐานการผลิตของประเทศที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม เป็นประตูเชื่อมโยงกับเพื่อนบ้านเพื่อสร้างโอกาสในการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันและยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชน โดยกำหนดทิศทางการพัฒนา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (Northeast Direction) ที่ให้ความสำคัญกับการพัฒนา ๓G ได้แก่ (๑) การเป็นฐาน การผลิตของประเทศที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม (Green) เน้นส่งเสริมเกษตรปลอดภัย เกษตรอินทรีย์ ขับเคลื่อน การพัฒนาด้วยโมเดลเศรษฐกิจ BCG (เศรษฐกิจชีวภาพ เศรษฐกิจหมุนเวียน และเศรษฐกิจสีเขียว หรือ Bio Circular Green Economy)และการบริหารจัดการน้ำอย่างยั่งยืน (๒)การเป็นประตูเชื่อมโยงประเทศเพื่อน บ้าน (Gate) ใช้โอกาสจากการเชื่อมโยงเศรษฐกิจชายแดน ระเบียงเศรษฐกิจพิเศษพัฒนาการค้า การลงทุน การท่องเที่ยว และโลจิสติกส์ และ (๓) การเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันและยกระดับคุณภาพชีวิต ประชาชน (Growth) ใช้องค์ความรู้ เทคโนโลยี นวัตกรรม และความคิดสร้างสรรค์ในการพัฒนาพื้นที่ระเบียง เศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก สนับสนุนการพัฒนาศูนย์กลางบริการทางการแพทย์ พัฒนา เศรษฐกิจฐานราก ท่องเที่ยวชุมชน และยกระดับคุณภาพชีวิตของคนทุกช่วงวัย

ทิศทางการพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ พ.ศ. 2566-2570

เป็น “ศูนย์กลางเศรษฐกิจของอนุภูมิภาคแม่น้ำโขง”
ตามแนวคิด การเป็นฐานการผลิตของประเทศที่เป็นมิตร
กับสิ่งแวดล้อม เป็นประตูเชื่อมโยงประเทศเพื่อนบ้าน
เพื่อสร้างโอกาสในการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน
และยกระดับคุณภาพชีวิตประชาชน
3G : Green-Gate-Growth

- ส่งเสริมเกษตรอินทรีย์/เกษตรปลอดภัย
- ขับเคลื่อนด้วยโมเดลเศรษฐกิจ BCG (Bio Circular Green Economy)
- บริหารจัดการทรัพยากรน้ำอย่างยั่งยืน

เป้าหมายการพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือให้เป็น “ศูนย์กลางเศรษฐกิจของอนุภูมิภาคแม่น้ำโขง”

แนวทางการพัฒนา

การกำหนดแนวทางการพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือได้พิจารณาถึงความเชื่อมโยงกัน แผนพัฒนา ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐) พร้อมทั้งพิจารณา โอกาส ศักยภาพ ปัญหาและข้อจำกัดของภาค เพื่อพัฒนาไปสู่การเป็น “ศูนย์กลางเศรษฐกิจของอนุภูมิภาคแม่น้ำโขง” โดยใช้ความรู้เทคโนโลยี นวัตกรรม และความคิดสร้างสรรค์ในการเสริมสร้างความเข้มแข็งของเศรษฐกิจภายในภาคให้มีการเจริญเติบโตได้อย่างเต็มศักยภาพ และการแสวงหาโอกาสการนำความรู้ ทุน เทคโนโลยีและนวัตกรรมมาช่วยขับเคลื่อน การพัฒนาโดย มีแนวทางการพัฒนา ดังนี้

๑. พัฒนาภาคเกษตรด้วยเทคโนโลยีสมัยใหม่ มุ่งสู่ฐานเศรษฐกิจชีวภาพที่มีมูลค่าสูง

๑) พัฒนาข้าวหอมมะลิ หุ่นกลูาร์องให้ หุ่นสัมฤทธิ์ รวมทั้งพื้นที่ที่มีศักยภาพอื่น ๆ ให้ได้ มาตรฐานเกษตรปลอดภัยและอินทรีย์ โดยพัฒนากระบวนการผลิต แปรรูป และจำหน่ายข้าวหอมมะลินทรีย์ ทั้งระบบ ให้มีความสำคัญกับการส่งเสริมการผลิตและแปรรูปโดยใช้วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรมชีวภาพ เพื่อเพิ่มมูลค่าผลผลิตทางการเกษตร

๒) ส่งเสริมปรับเปลี่ยนสู่การปลูกพืชที่มีมูลค่าสูงในพื้นที่ที่มีศักยภาพ อาทิ พืชผัก ไม้ดอกไม้ประดับ เมืองหนาวในพื้นที่จังหวัดเลย และสมุนไพรมะขาม ในพื้นที่เมืองสมุนไพรมะขาม ได้แก่ จังหวัดสกลนคร สุรินทร์ มหาสารคาม อำนาจเจริญ และอุดรธานี โดยจัดทำเป็นระบบข้อมูล และส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาการแปรรูปให้มีปริมาณมากพอ และมีคุณภาพตามระบบมาตรฐานการเกษตรและตามความต้องการของตลาดทั้งในและต่างประเทศ

๓) ส่งเสริมการเลี้ยงโคเนื้อ คุณภาพสูงให้ได้มาตรฐานเพื่อการส่งออก ในพื้นที่จังหวัดสกลนคร มุกดาหาร นครพนม นครราชสีมา และจังหวัดที่มีศักยภาพ โดยสนับสนุนการปรับปรุงพันธุ์ ส่งเสริมการปลูกแปลงหญ้าและปรับปรุงคุณภาพอาหารสัตว์ พัฒนาเทคโนโลยีการเลี้ยงและทักษะเกษตรกร รวมทั้งการจัดระบบมาตรฐานโรงฆ่าสัตว์ ให้ได้มาตรฐานเพื่อการส่งออก และเพิ่มช่องทางการจำหน่ายและขยายตลาดไปสู่อาเซียน

๔) พัฒนาสินค้าเกษตรโดยยึดหลักการขับเคลื่อนโมเดลเศรษฐกิจ BCG (เศรษฐกิจชีวภาพ เศรษฐกิจหมุนเวียน และเศรษฐกิจสีเขียว หรือ Bio Circular Green Economy) รวมถึงการส่งเสริมให้เกิดการเชื่อมโยงและถ่ายทอดเทคโนโลยีและนวัตกรรมสมัยใหม่จากภาควิชาการในการสร้างมูลค่าเพิ่มสินค้าเกษตรต่อยอดไปสู่อุตสาหกรรมชีวภาพ โดยให้สถาบันการศึกษาและสถาบันวิจัยในภาคมีบทบาทเป็นฐานทางวิชาการสนับสนุนการพัฒนาเชิงพื้นที่ใช้ประโยชน์จากโครงสร้างพื้นฐานดิจิทัล ที่กระจายอยู่ทุกพื้นที่ถ่ายทอดความรู้และนำการวิจัยสู่การใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์

๕) พัฒนาเกษตรกรรมรุ่นใหม่ให้เป็นเกษตรกรรมอัจฉริยะในยุคดิจิทัลเพื่อปรับเปลี่ยนสู่การผลิตเกษตรสมัยใหม่ โดยการถ่ายทอดและสนับสนุนเทคโนโลยีทางเกษตรให้แก่เกษตรกร ควบคู่กับการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลและการใช้ประโยชน์จากข้อมูลในการวางแผนการปรับเปลี่ยนกระบวนการผลิตสินค้าที่สอดคล้องกับความต้องการตลาด

๒. บริหารจัดการน้ำให้เพียงพอเพื่อรองรับการพัฒนาเมืองและกิจกรรมทางเศรษฐกิจ

๑) จัดหาแหล่งน้ำและขยายพื้นที่ชลประทานในพื้นที่ที่มีศักยภาพอย่างต่อเนื่องเพื่อรองรับการเติบโตของเมืองและกิจกรรมทางเศรษฐกิจ พร้อมกับนำเทคโนโลยีสมัยใหม่มาประยุกต์ใช้ในการบริหารจัดการน้ำให้มีประสิทธิภาพ และพัฒนาระบบส่งและกระจายน้ำให้มีประสิทธิภาพและทั่วถึง ขยายผลโครงการเกษตรทฤษฎีใหม่และโคกหนองนา โมเดล เพื่อให้เกษตรกรรายย่อยสามารถทำการเกษตรได้ตลอดปี

๒) บริหารจัดการน้ำแบบบูรณาการเชิงลุ่มน้ำทั้งระบบเพื่อแก้ไขปัญหาอุทกภัยและภัยแล้ง โดยดำเนินการในระดับลุ่มน้ำให้มีความสมดุลระหว่างการใช้น้ำทุกกิจกรรมกับปริมาณน้ำต้นทุนรวมทั้งพัฒนาแหล่งน้ำเดิมและแหล่งน้ำธรรมชาติที่เสื่อมโทรมหรือตื้นเขิน เพื่อเพิ่มปริมาณการเก็บกักน้ำบูรณาการการทำงานของหน่วยงานต่างๆ และให้ประชาชนมีส่วนร่วมที่มีความโปร่งใสและตรวจสอบได้ เพื่อให้การใช้น้ำมีประสิทธิภาพ และมีการจัดทำแผนบริหารจัดการน้ำทั้งในระยะเร่งด่วนและระยะยาว เพื่อป้องกันความเสียหายจากอุทกภัยและภัยแล้ง

๓) การจัดการคุณภาพน้ำในลำน้ำสาธารณะ ให้สามารถใช้ประโยชน์ในการผลิตและการพัฒนาเมือง โดยส่งเสริมให้มีระบบบำบัดน้ำเสียรวมชุมชนในพื้นที่เมืองตามแนวลำน้ำสาธารณะ อาทิ ลำตะคองตอนล่าง ส่งเสริมให้ภาคประชาสังคม และประชาชนมีบทบาทและส่วนร่วมในการเฝ้าระวังและรักษาคุณภาพน้ำ

๓. พัฒนาผลิตภัณฑ์พื้นถิ่นไปสู่มาตรฐานสากล เพื่อสร้างเศรษฐกิจในชุมชน

๑) ยกระดับมาตรฐานสินค้ากลุ่มอาหารท้องถิ่นให้ได้มาตรฐาน เพื่อสร้างรายได้ให้กับชุมชนในพื้นที่ที่มีศักยภาพ อาทิ นครราชสีมา อุบลราชธานี อุตรธานี และขอนแก่น โดยส่งเสริมการผลิตวัตถุดิบท้องถิ่นให้ได้มาตรฐาน ออกแบบและพัฒนาผลิตภัณฑ์อาหารที่เชื่อมโยงกับอัตลักษณ์และวัฒนธรรม ความเป็นอยู่ของชุมชน สร้างความร่วมมือให้แก่ผู้ประกอบการและร้านอาหาร พัฒนาบรรจุภัณฑ์ ตลอดจนใช้เทคโนโลยีดิจิทัลส่งเสริมการขาย

๒) ยกระดับมาตรฐานสินค้ากลุ่มผ้าไหม ผ้าฝ้าย ผ้าอ้อมครามไปสู่การเป็นศูนย์กลางแฟชั่นในระดับภูมิภาค โดยพัฒนาและยกระดับผลิตภัณฑ์ตลอดห่วงโซ่การผลิต สร้างคุณค่าของผ้าทออีสานด้วยเรื่องราวที่เชื่อมโยงกับอัตลักษณ์ ภูมิปัญญาและวัฒนธรรมการดำรงชีวิตแบบพื้นถิ่น สนับสนุนการวิจัยพัฒนาเทคโนโลยีสะอาด และนวัตกรรมเพื่อเพิ่มมูลค่าสินค้า ออกแบบผลิตภัณฑ์ที่มีความหลากหลายครอบคลุมทุกกลุ่มลูกค้าและทุกวัย ตลอดจนให้ความสำคัญด้านทรัพย์สินทางปัญญา

๔. พัฒนาเมือง เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษชายแดนและเมืองชายแดน รวมทั้งพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (NeEC-Bioeconomy) ให้เป็นพื้นที่เศรษฐกิจหลักของภาค

๑) พัฒนาเมืองขอนแก่นและเมืองนครราชสีมาให้เป็นเมืองอัจฉริยะที่มีความน่าอยู่โดยพัฒนาให้เป็นเมืองศูนย์กลางทางเศรษฐกิจและศูนย์กลางบริการทางการแพทย์และสุขภาพ เพื่อขับเคลื่อนการพัฒนาเศรษฐกิจในยุคดิจิทัลให้มีความสามารถในการแข่งขันในระดับนานาชาติ พัฒนาเมืองในจังหวัดมุกดาหาร หนองคาย อุตรธานี

อุบลราชธานี บุรีรัมย์ ร้อยเอ็ด สกลนคร และนครพนม ให้เป็นเมืองนำอยู่ที่เป็นศูนย์กลางเศรษฐกิจ สังคมและการบริการให้กับพื้นที่โดยรอบ โดยเน้นการพัฒนาการค้าและกิจกรรมทางเศรษฐกิจใหม่ การเกษตรมูลค่า ต่อยอดจากฐานเศรษฐกิจและศิลปวัฒนธรรมที่มีพื้นที่ เพื่อให้เกิดการกระจายความเจริญไปสู่พื้นที่โดยรอบ พัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐานในเมืองให้ครอบคลุมและได้มาตรฐาน เพื่อให้เพียงพอต่อความต้องการของคนทุกกลุ่ม ยกย่องคุณภาพชีวิตของประชาชนและแก้ไขปัญหาของกลุ่มเปราะบางในเมือง รวมทั้งวางแผนเพื่อสงวนและรักษาพื้นที่สีเขียวอย่างเป็นระบบ เพื่อป้องกันการรุกรานพื้นที่สีเขียว จากการขยายตัวของเมืองในอนาคต และส่งเสริมการใช้พลังงานอย่างมีประสิทธิภาพ

๒) ส่งเสริมการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและผลักดันการพัฒนาโครงข่ายคมนาคมเพื่อเชื่อมโยงชายแดน โดยเร่งก่อสร้างสะพานมิตรภาพไทยลาว แห่งที่ ๕ (บึงกาฬ-บอลิคำไซ) และแห่งที่ ๖ (อุบลราชธานี-สาละวัน) พัฒนาเส้นทางใหม่เชื่อมโยงบึงกาฬ-อุดร ทางหลวงหมายเลข ๒๑๒ หนองคาย-อุบลราชธานี ทางหลวงพิเศษระหว่างเมืองและระบบราง ตาก-นครพนม กาญจนบุรี-อุบลราชธานี หนองคาย-แหลมฉบัง บึงกาฬ-สุรินทร์ รถไฟทางคู่ ช่วงขอนแก่น-หนองคาย ช่วงชุมทางถนนจิระ-อุบลราชธานี ทางรถไฟสายใหม่ ช่วงบ้านไผ่-มุกดาหาร-นครพนม ช่วงนครสวรรค์-บ้านไผ่ ช่วงศรีสะเกษ-ยโสธร-ร้อยเอ็ด ช่วงอุบลราชธานี-ช่องเม็ก รถไฟความเร็วสูง และระบบขนส่งรางเบาเมืองขอนแก่น และเมืองนครราชสีมา รวมทั้งพัฒนาพื้นที่รอบสถานีขนส่งขนาดใหญ่ เพื่อเชื่อมโยงโครงข่ายคมนาคมระหว่างไทย สปป.ลาว เวียดนาม กัมพูชา เมียนมา และจีน ให้มีความสะดวก ประหยัดเวลา และค่าใช้จ่ายในการเดินทาง

๓) ส่งเสริมพัฒนาพื้นที่เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษชายแดนมุกดาหาร นครพนมและหนองคาย รวมทั้งชายแดนให้มีความพร้อมสำหรับรองรับกิจกรรมทางเศรษฐกิจและสังคมที่เชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน โดยส่งเสริมและอำนวยความสะดวกในการลงทุนในอุตสาหกรรมและบริการเป้าหมายพัฒนาด่านและบริการ CIQ ที่ได้มาตรฐานสากล พัฒนาเมืองในพื้นที่ให้เป็นเมืองนำอยู่ ที่มีการรักษาสีเขียวและพื้นที่สีเขียวในเมือง สร้างความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้านในการพัฒนาเศรษฐกิจและความมั่นคงในพื้นที่ชายแดน พัฒนาระบบบริหารจัดการแรงงานที่มีประสิทธิภาพที่เชื่อมโยงกับระบบการจ้างงานแรงงานต่างด้าว พร้อมทั้งเร่งรัดการดำเนินงานโครงการและมาตรการสำคัญในเขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดน เพื่อเสริมสร้างความสามารถของวิสาหกิจชุมชนและภาคเอกชนในพื้นที่ผลักดันให้เกิดการเพิ่มขึ้นของขีดความสามารถในการผลิต และยกระดับคุณภาพชีวิตของคนในพื้นที่

๔) ส่งเสริมการพัฒนาพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (NeEC-Bioecomony) ในพื้นที่จังหวัดนครราชสีมา ขอนแก่น อุดรธานี และหนองคาย ให้เกิดความเชื่อมโยงไปยังพื้นที่ที่มีศักยภาพในการพัฒนาเศรษฐกิจชีวภาพ อาทิ พื้นที่ภาคเหนือตอนล่างและภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง และเชื่อมโยงกับอนุภูมิภาคุ่มแม่น้ำโขง โดยพัฒนาการเกษตรและการผลิตผลิตภัณฑ์ชีวภาพ พัฒนาการตลาด การท่องเที่ยว และการประชาสัมพันธ์ และส่งเสริมความร่วมมือของทั้ง ๔ จังหวัด รวมถึงความร่วมมือของภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคประชาสังคม และสถาบันการศึกษา เพื่อให้เกิดพลังในการขับเคลื่อนการพัฒนาพื้นที่ รวมทั้งพัฒนาพื้นที่ตามแนวระเบียงเศรษฐกิจตะวันออก-ตะวันตก (EWEC) ที่ผ่านจุดตัดกับแนวระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออกเฉียงเหนือ NeEC-Bioecomony) ซึ่งเป็นผลดีในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมร่วมกันในทั้งสองแนวพื้นที่ที่พัฒนาเศรษฐกิจ โดยส่งเสริมภาคเอกชน วิสาหกิจ ขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) และวิสาหกิจชุมชนเข้ากับห่วงโซ่มูลค่าและห่วงโซ่อุปทานในอุตสาหกรรม เป้าหมายที่สอดคล้องกับศักยภาพของพื้นที่ ตั้งแต่ต้นทาง กลางทาง และปลายทาง พัฒนาผู้ประกอบการให้ผู้ประกอบการในยุคดิจิทัล เสริมสร้างความรู้ด้านดิจิทัล การเงิน การตลาดยุคใหม่ การเข้าถึงตลาดส่งออก แนวคิดโมเดลเศรษฐกิจ BCG และการใช้ประโยชน์จากความหลากหลายทางชีวภาพและทุนทางวัฒนธรรม รวมถึงการดำเนินธุรกิจอย่างยั่งยืนที่คำนึงถึงสิ่งแวดล้อม สังคม และธรรมาภิบาล เพื่อให้สามารถแข่งขันได้ในระดับสากล

๕) เร่งรัดพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านดิจิทัลให้ครอบคลุมทุกพื้นที่ พร้อมทั้งสนับสนุนการใช้ประโยชน์เทคโนโลยีดิจิทัลในการผลิตและการทำกิจกรรมทางเศรษฐกิจ ทั้งในภาคเกษตรกรรม อุตสาหกรรม ภาคบริการ และการบริการสาธารณะด้านสังคม เช่น การศึกษา การสาธารณสุข

๕. พัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวและแหล่งท่องเที่ยวชุมชนให้ได้มาตรฐาน เพื่อสร้างรายได้ให้กับชุมชน

๑) พัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ธรรมชาติและศรัทธาความเชื่อ การท่องเที่ยวเชิงอาหาร (Gastronomy Tourism) และการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ (Creative Tourism) โดยใช้จุดเด่นหรืออัตลักษณ์ทางวัฒนธรรมเป็นจุดขาย และส่งเสริมชุมชนในการจัดกิจกรรมเชิงสร้างสรรค์ที่มีความหลากหลาย อาทิ ประเพณีท้องถิ่น อาหารท้องถิ่น โฆษณาประชาสัมพันธ์แก่นักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและต่างประเทศ เพื่อสร้างการรับรู้สินค้าบริการ แหล่งท่องเที่ยวที่สะท้อนอัตลักษณ์ของชุมชน และเมืองเก่า ได้แก่ เมืองเก่าบุรีรัมย์ เมืองเก่าพิมาย เมืองเก่าสุรินทร์ เมืองเก่านครราชสีมา เมืองเก่าสกลนคร และแหล่งท่องเที่ยวชุมชนต่าง ๆ พัฒนาแบรนด์และสื่อสารความโดดเด่นของชุมชนในรูปแบบการเล่าเรื่อง (Storytelling)

๒) พัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวอารยธรรมอีสานใต้ในพื้นที่จังหวัดนครราชสีมา บุรีรัมย์ สุรินทร์ ศรีสะเกษ และอุบลราชธานี โดยบูรณาการกิจกรรมแพนท่องเที่ยวในแต่ละจังหวัดให้เชื่อมโยง แหล่งท่องเที่ยวในเขตอารยธรรมอีสานใต้ และเชื่อมโยงสู่สปป.ลาว กัมพูชา และเวียดนาม เพื่อเพิ่มระยะเวลา พานักและค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อหัวของกลุ่มนักท่องเที่ยวคุณภาพ พัฒนาสินค้าและบริการที่มีจุดเด่นหรืออัตลักษณ์ ที่สร้างจากทุนทางวัฒนธรรม พัฒนาบุคลากรและผู้ประกอบการการท่องเที่ยววิถีใหม่ รักษามาตรฐานการ ให้บริการ จัดกิจกรรมการท่องเที่ยวให้ท่องเที่ยวได้ตลอดทั้งปี พัฒนาระบบโลจิสติกส์สนับสนุนนักท่องเที่ยว อย่างเป็นระบบไปสู่แหล่งท่องเที่ยว ดูแลความปลอดภัยและสุขลักษณะให้นักท่องเที่ยว

๓) พัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวริมแม่น้ำโขงเชื่อมโยงกับอนุภาคลุ่มแม่น้ำโขง ในพื้นที่จังหวัดเลย หนองคาย บึงกาฬ นครพนม มุกดาหาร อำนาจเจริญ อุบลราชธานี และสกลนคร และพัฒนาเส้นทางเชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยวกับประเทศเพื่อนบ้าน อาทิ สี่เหลี่ยมวัฒนธรรมล้านช้าง เลย-อุดรธานี หนองบัวลำภู-หนองคาย-สปป.ลาว โดยพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว สินค้าและบริการให้สอดคล้องกับกระแสความนิยมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของสองฝั่งโขง พัฒนากิจกรรมการท่องเที่ยวให้มีความหลากหลาย อาทิ การท่องเที่ยวพักผ่อน ชมทัศนียภาพและวิถีชีวิตลุ่มแม่น้ำโขง (Leisure / Lifestyle) การท่องเที่ยวด้วยจักรยาน และการเดินทางแบบคาราวาน (Cycling/Caravan Tours) การท่องเที่ยวเชิงมหกรรม (Festival / Events) พัฒนากอนเชื่อมโยงระหว่างแหล่งท่องเที่ยว พัฒนาท่าเรือและการท่องเที่ยวทางน้ำให้ได้มาตรฐานความปลอดภัย ส่งเสริมการบริหารจัดการที่เกิดจากชุมชนเพื่อสร้างงานและสร้างรายได้

๔) พัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวยุคก่อนประวัติศาสตร์และอุทยานธรณี (Geopark) ในจังหวัดขอนแก่น กาฬสินธุ์ อุดรธานี หนองบัวลำภู ชัยภูมิ และนครราชสีมา โดยพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว พิพิธภัณฑ์ และอุทยานธรณี (Geopark) ให้เป็นแหล่งเรียนรู้เชิงสร้างสรรค์และมีชีวิต ออกแบบการจัดแสดง จัดนิทรรศการ มัลติมีเดียหรือกิจกรรมต่าง ๆ ให้ผู้ชมมีส่วนร่วม มีความสนุกสนานรมย์เสมอ (Play and Learn) ทั้งภาษาไทยและต่างประเทศเพื่อขยายฐานนักท่องเที่ยวที่สนใจ รวมทั้งเน้นการสร้างคุณค่าของการท่องเที่ยวผ่านความหมายจากเรื่องราวความเป็นมาทางประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมพื้นบ้าน ของท้องถิ่น เพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยวกลุ่มใหม่ ปรับปรุงสิ่งอำนวยความสะดวกในแหล่งท่องเที่ยวให้ได้มาตรฐาน โฆษณาประชาสัมพันธ์อย่างต่อเนื่อง พัฒนาระบบขนส่งสาธารณะเข้าสู่แหล่งท่องเที่ยวเพื่อให้เข้าถึงได้ง่ายและกลับมาได้บ่อยครั้ง

๕) พัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในพื้นที่จังหวัดบุรีรัมย์ ศรีสะเกษ และ นครราชสีมา โดยส่งเสริมและสนับสนุนอุตสาหกรรมกีฬาให้ครอบคลุมทุกมิติ เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มทั้งจากการกีฬาและธุรกิจที่เกี่ยวข้อง อาทิ ธุรกิจการแข่งขันต่าง ๆ การผลิตอุปกรณ์ ชุดกีฬา ของที่ระลึก สนามแข่งขัน อาหารเสริมและเครื่องดื่ม โรงแรม ร้านอาหาร การเดินทางและขนส่ง ประกันภัย สถาบันพัฒนากีฬาอาชีพ ทุกระดับ ส่งเสริมการศึกษาในด้านวิทยาศาสตร์ การกีฬา วิทยาศาสตร์การกีฬา และการบริหารจัดการธุรกิจกีฬา เพื่อผลิตบุคลากรรองรับการขยายตัวของอุตสาหกรรมกีฬา สนับสนุนการจัดมหกรรมกีฬานานาชาติ รวมทั้ง ส่งเสริมกิจกรรมทางการตลาดและการประชาสัมพันธ์เพื่อสร้างการรับรู้ให้กับนักท่องเที่ยว

๖) พัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ (Wellness Tourism) ของชุมชน ท้องถิ่น ในพื้นที่ที่มีศักยภาพทางด้านสาธารณสุขและบริการสุขภาพ ได้แก่ จังหวัดขอนแก่น มหาสารคาม นครราชสีมา อุตรดิตถ์ นครพนม มุกดาหาร และหนองคาย โดยใช้วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี นวัตกรรม และความคิดสร้างสรรค์ ต่อยอดองค์ความรู้และภูมิปัญญาท้องถิ่น เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้าและบริการที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ รวมทั้งประชาสัมพันธ์ การตลาด และส่งเสริมการท่องเที่ยวผ่านสื่อออนไลน์อย่างต่อเนื่องเพื่อให้แหล่งท่องเที่ยวเป็นที่รู้จักแพร่หลายมากขึ้น อาทิ แพทย์แผนไทยครบวงจรและการดูแลผู้สูงอายุ

๗) พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวและสิ่งอำนวยความสะดวกให้ได้มาตรฐาน ดูแลความปลอดภัยให้นักท่องเที่ยว ประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยว รวมทั้งการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว ให้เป็นลักษณะเส้นทางท่องเที่ยว (Tourism Routes) ที่สำคัญของพื้นที่และกระจายเส้นทางท่องเที่ยวให้หลากหลายโดยให้มี การเชื่อมโยงในลักษณะเครือข่ายเพื่อกระจายนักท่องเที่ยวจากเมืองหลักไปสู่เมืองรอง ชุมชนและท้องถิ่น โดยให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาเชื่อมโยงกิจกรรมการท่องเที่ยวระหว่างภาคเอกชนกับชุมชนและท้องถิ่นและเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้านที่สอดคล้องกับความต้องการของนักท่องเที่ยว รวมทั้งพัฒนาทักษะฝีมือ บุคลากรในภาคบริการและการท่องเที่ยว จัดฝึกอบรมมัคคุเทศก์ด้านภาษาต่างประเทศ นอกจากนี้พัฒนา สินค้าหนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP) สินค้าวิสาหกิจชุมชน ของที่ระลึก ร้านอาหาร ที่พักให้มีคุณภาพดี โดย ออกแบบตามแนวคิด อารยสถาปัตยกรรม (Universal Design) และเน้นการให้บริการด้านอาหารท้องถิ่นที่สะอาด ปลอดภัย รวมถึงระบบการจัดการสิ่งแวดล้อมในแหล่งท่องเที่ยว

๖. ยกระดับคุณภาพชีวิตของคนทุกช่วงวัยให้ได้มาตรฐานและแก้ปัญหาความยากจน ให้กับผู้มีรายได้น้อยเพื่อลดความเหลื่อมล้ำทางสังคม

๑) พัฒนาอาชีพและรายได้ของผู้มีรายได้น้อยในพื้นที่ที่มีสัดส่วนคนจนสูง เมื่อวัดด้าน รายจ่ายเพื่อการอุปโภคบริโภค อาทิ กาฬสินธุ์ นครราชสีมา นครพนม และศรีสะเกษ (ข้อมูลสัดส่วนคนจน ณ ปี ๒๕๖๓) โดยสร้างโอกาสให้กลุ่มผู้มีรายได้น้อย มีที่ดินทำกินของตนเอง ส่งเสริมการมีอาชีพ สนับสนุน ปัจจัยการผลิตและแหล่งเงินทุน ในการประกอบอาชีพ ยกระดับฝีมือและอบรมให้ความรู้ เพื่อให้มีรายได้เสริม และเกิดความมั่นคงทางรายได้

๒) พัฒนาระบบการป้องกันและควบคุมโรคเฉพาะถิ่น แก้ปัญหาโรคพยาธิใบไม้ตับ ในพื้นที่เสี่ยง อาทิ จังหวัดร้อยเอ็ด ขอนแก่น อุบลราชธานี และอุตรดิตถ์ (ข้อมูลอัตราของผู้ป่วยด้วยโรคมาลาเรีย ท่อน้ำดี ณ ปี ๒๕๖๓) โดยส่งเสริมการเรียนรู้ในการป้องกันโรคพยาธิใบไม้ตับให้แก่ประชาชนทั้งในชุมชนและ เยาวชนในสถานศึกษา ปรับเปลี่ยนพฤติกรรมและค่านิยมในการบริโภคอาหารปรุงสุกจากปลาน้ำจืดมีเกล็ด กำจัดสิ่งปฏิกูลจากชุมชนบริเวณรอบแหล่งน้ำอย่างถูกหลักสุขาภิบาล สร้างเครือข่ายโรงพยาบาลในการ คัดกรอง เฝ้าระวัง วินิจฉัยและรักษาโรคพยาธิใบไม้ตับและผู้ป่วยมาลาเรียท่อน้ำดี พร้อมทั้งพัฒนาระบบคัดกรอง กลุ่มเสี่ยงและระบบฐานข้อมูลเพื่อติดตามการทำงาน

๓) พัฒนาคุณภาพชีวิตคนทุกช่วงวัย ได้แก่ เด็กในครรภ์ถึงปฐมวัย โดยพัฒนาโภชนาการแม่และเด็ก ส่งเสริมการบริโภคไอโอดีนและให้ความรู้แก่พ่อแม่หรือผู้ดูแลเด็กในด้านโภชนาการที่ เหมาะสมตั้งแต่เริ่มตั้งครรภ์ และวิธีการเลี้ยงดูเด็กที่เหมาะสมเพื่อกระตุ้นการพัฒนาเด็กในช่วง ๐-๖ ปีแรก และยกระดับศูนย์พัฒนาเด็กเล็กในชุมชน และพื้นที่ห่างไกลให้ได้มาตรฐาน เพื่อเสริมสร้างศักยภาพเด็กก่อน วัยเรียน ให้มีพัฒนาการความพร้อมทั้งทักษะสมอง ร่างกาย และสังคม พัฒนาผู้อยู่ในช่วงวัยศึกษา โดยพัฒนาหลักสูตร ครูผู้สอน และการจัดการเรียนรู้ร่วมกับกลุ่มอาชีพ ผู้ประกอบการ และสถาบันอุดมศึกษา เพื่อให้ผู้เรียนมี สมรรถนะตามความต้องการของตลาดรองรับการพัฒนา เศรษฐกิจชีวภาพ สร้างโอกาสที่เสมอภาคแก่เด็กจาก คริวเรือนยากจนให้มีโอกาสทางการศึกษาที่มีคุณภาพ โดยเฉพาะในพื้นที่จังหวัดที่มีปัญหาความยากจนในมิติ การศึกษาสูงสุด ตามข้อมูลจากระบบบริหารจัดการข้อมูลการพัฒนาคนแบบชี้เป้า (Thai People Map and Analytics Platform: TPMAP) อาทิ จังหวัดบึงกาฬ ศรีสะเกษ บุรีรัมย์ หนองบัวลำภู อุตรดิตถ์ และ กาฬสินธุ์ (ข้อมูล TPMAP ณ ปี ๒๕๖๕) พัฒนาวัยแรงงาน โดยส่งเสริมการพัฒนาทักษะ

ความรู้ใหม่เพื่อให้ตรง กับงานและอาชีพที่เปลี่ยนแปลงไปรองรับการพัฒนาเศรษฐกิจชีวภาพ และการพัฒนาทักษะ เดิมเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการทำงาน พัฒนาระบบสวัสดิการและความคุ้มครองทางสังคมให้ครอบคลุมแรงงาน ทั้งในระบบ และนอกระบบ เสริมสร้างความรู้และทักษะทางการเงินเพื่อให้แรงงานมีความมั่นคงด้านรายได้และมีเงิน ออมเพียงพอสำหรับดำรงชีพตลอดชีวิต พร้อมทั้งพัฒนาผู้สูงอายุให้เป็นพลังของสังคม โดยพัฒนาให้ผู้สูงอายุเป็นผู้ ถ่ายทอดความรู้ ประสบการณ์ ภูมิปัญญาที่สั่งสมมาสู่คนรุ่นหลัง ส่งเสริมและเปิดโอกาสให้ผู้สูงอายุได้ทำงานตาม ศักยภาพ ส่งเสริมการดูแลสุขภาพผู้สูงอายุ และพัฒนาสภาพแวดล้อม เอื้ออำนวยต่อการดำเนินชีวิตของผู้สูงอายุ รวมทั้งส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิตของคนทุกช่วงวัยและพัฒนาทางเลือกในการเข้าถึงการเรียนรู้ สำหรับผู้ที่ไม่ สามารถเรียนในระบบการศึกษาปกติ

แผนพัฒนาจังหวัดหนองบัวลำภู พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐

เป้าหมายการพัฒนาจังหวัด (Vision) คือ “หนองบัวลำภู เมืองน่าอยู่ น่าเที่ยว” ซึ่งประกอบไปด้วย ๓ ส. ๓ ธ.
เมืองน่าอยู่ : ๓ ส. ได้แก่

- (๑) สะอาด พัฒนาเมืองให้สะอาด ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี มีอาหารปลอดภัย อากาศและสิ่งแวดล้อม สะอาด มีปริมาณมลพิษทางอากาศน้อย
- (๒) สะดวก พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน สาธารณูปโภค สาธารณูปการให้ได้มาตรฐาน รวมทั้งพัฒนาโครงสร้าง พื้นฐานเพื่อรองรับการค้า การลงทุน การท่องเที่ยวและบริการ
- (๓) สงบสุข และปลอดภัย สร้างสรรค์สังคมให้สงบสุขและปลอดภัย เพื่อคุณภาพชีวิตของประชาชน อนุรักษ์ วิถี ภูมิปัญญา รักษาขนบธรรมเนียมประเพณี เพื่อสืบสานและต่อยอด น้อมนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง เพื่อให้ชุมชน และสังคมมีความสงบสุข ปลอดภัย พึ่งพาตนเองได้

เมืองน่าเที่ยว : ๓ ธ. ได้แก่

- (๑) การท่องเที่ยวเชิงธรรมะ พัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวทางศาสนา งานวัฒนธรรม งานด้าน สถาปัตยกรรม จิตรกรรม และงานพุทธศิลป์ที่งดงามของวัด โบราณสถาน โบราณวัตถุและศิลปวัตถุ เพื่อการพักผ่อน ทั้งร่างกายและจิตใจ ดึงดูดพุทธศาสนิกชนและนักท่องเที่ยว
- (๒) การท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติ ส่งเสริมและพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติที่มีเอกลักษณ์เฉพาะถิ่นทั้ง เชียงนิเวศ วิทยาศาสตร์และเชิงเกษตร เพื่อชมความงาม ความแปลกของภูมิทัศน์และธรรมชาติ
- (๓) การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ส่งเสริมวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียม ประเพณี วิถีชีวิต ความเป็นอยู่อันเป็น เอกลักษณ์ของจังหวัดเพื่อดึงดูดความสนใจของนักท่องเที่ยว พัฒนารูปแบบการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมให้หลากหลาย สร้างประสบการณ์ใหม่ ๆ และสร้างความตระหนักในการรักษามรดกทางวัฒนธรรมให้นักท่องเที่ยว

ตัวชี้วัดความสำเร็จตามเป้าหมายการพัฒนา

๑. ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด (GPP) ขยายตัวเฉลี่ย ร้อยละ ๔ ต่อปี
๒. รายได้เฉลี่ยต่อหัวประชากร เพิ่มขึ้นร้อยละ ๔ ต่อปี
๓. รายได้จากท่องเที่ยว เพิ่มขึ้นร้อยละ ๗ ต่อปี
๔. พื้นที่ป่าไม้ เพิ่มขึ้นร้อยละ ๑ ต่อปี
๕. ปริมาณขยะมูลฝอยชุมชนได้รับการจัดการอย่างถูกต้อง ร้อยละ ๔๐ ต่อปี
๖. คดีชีวิต ร่างกาย เพศและคดีประทุษร้ายต่อทรัพย์ ลดลงร้อยละ ๒.๕ ต่อปี

พันธกิจ (Mission)

๑. พัฒนาศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิต
๒. พัฒนาสังคม เศรษฐกิจฐานราก การเกษตร การค้า การลงทุน และการท่องเที่ยว และบริการเพื่อเพิ่มความสามารถในแข่งขัน
๓. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวก เพื่อให้เป็นเมือง น่ายู่ น่ายั่ว
๔. การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติอย่างเหมาะสมและยั่งยืน
๕. การเสริมสร้างความมั่นคงเพื่อความสงบสุขของสังคม
๖. เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการภาครัฐ

ประเด็นการพัฒนาจังหวัด (Strategic Issue)

- ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์และการยกระดับคุณภาพชีวิต
- ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ การส่งเสริมและเพิ่มมูลค่าสินค้าการเกษตร อุตสาหกรรม การค้า การลงทุน
- ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ การยกระดับมาตรฐานการท่องเที่ยวและบริการ
- ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน
- ประเด็นการพัฒนาที่ ๕ การสร้างความมั่นคง ปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน เพื่อความสงบสุขของสังคม

๑. ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์และการยกระดับคุณภาพชีวิต

แนวทางการพัฒนา

๑. สร้างโอกาสการศึกษาให้ประชาชนอย่างทั่วถึง
๒. สร้างภูมิคุ้มกันทางสังคมให้กับคนในสังคมทุกช่วงวัยและผู้พิการให้สามารถพึ่งพาตนเองได้
๓. พัฒนาศักยภาพของครัวเรือนและชุมชนในการประกอบสัมมาชีพ ตามแนวปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
๔. สร้างโอกาสการเข้าถึงระบบประกันสังคมและสวัสดิการของรัฐ
๕. พัฒนาศักยภาพแรงงาน ทั้งในและนอกระบบให้มีงานทำและมีรายได้
๖. ส่งเสริม ป้องกัน รักษาและฟื้นฟูสุขภาพประชาชน

ตัวชี้วัด และค่าเป้าหมาย

๑. ร้อยละของค่าเฉลี่ยคะแนน ONET ชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายเพิ่มขึ้น อยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน

หมายเหตุ เกณฑ์มาตรฐานค่าเฉลี่ยประเทศ ๓๓.๗๙

ค่าเป้าหมาย เพิ่มขึ้น ๑๗ % (๔.๙๐ คะแนน)

๒. ร้อยละของคะแนนเฉลี่ยชาวนับัญญา (IQ) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ เพิ่มขึ้นอยู่ในเกณฑ์

มาตรฐาน

หมายเหตุ

- วัดค่าคะแนนเฉลี่ยทุก ๕ ปี ครั้งล่าสุดเมื่อ ปี ๒๕๕๙
- ปี ๒๕๕๙ ค่าเฉลี่ย IQ ๙๑.๗๕ คะแนน
- ปี ๒๕๕๔ ค่าเฉลี่ย IQ ๙๒.๒๐ คะแนน
- ค่าเฉลี่ยประเทศ (เกณฑ์มาตรฐาน ๙๘.๒๓ คะแนน)

ค่าเป้าหมาย ๙๘.๒๓ คะแนน

๓. ร้อยละของทารกแรกเกิดที่มีน้ำหนักต่ำกว่าเกณฑ์ ลดลง

ค่าเป้าหมาย ลดลง ๑๐ %

๔. สัดส่วนคนอายุ ๖๐ ปีขึ้นไปมีอาชีพและมีรายได้

ค่าเป้าหมาย สัดส่วน ๙๙.๕ %

๕. ร้อยละของครัวเรือนที่มีรายได้เพิ่มขึ้น

หมายเหตุ

- วัตถุประสงค์ข้อมูลทุก ๒ ปี ครั้งล่าสุดเมื่อปี ๒๕๖๒

- ปี ๒๕๖๐ = -๐.๔๒% (๒๒,๖๔๗ บาท)

- ปี ๒๕๕๘ = N/A (๒๒,๕๕๓ บาท)

ค่าเป้าหมาย เพิ่มขึ้น ๑๐ % (๒,๑๓๒ บาท)

๖. ร้อยละของหนี้สินครัวเรือนลดลง

หมายเหตุ

- วัตถุประสงค์ข้อมูลทุก ๒ ปี ครั้งล่าสุดเมื่อปี ๒๕๖๒

- ปี ๒๕๖๐ = ๓๓.๙๕ % (๑๘๗,๖๒๖ บาท)

- ปี ๒๕๕๘ = N/A (๑๔๐,๐๗๙ บาท)

ค่าเป้าหมาย ลดลง ๑๕ % (๒๓,๕๗๖ บาท)

๗. ร้อยละการเข้าถึงระบบประกันสังคมและสวัสดิการของรัฐเพิ่มขึ้น

ค่าเป้าหมาย เพิ่มขึ้น ๕ % (๒,๐๕๗ คน)

๘. อัตราการว่างงานลดลง

ค่าเป้าหมาย ลดลง ๒๐ % (๗๖๙ คน)

๙. ร้อยละของการเพิ่มขึ้นด้วย ๕ โรคติดต่อไม่เรื้อรัง (ต่อแสนประชากร)

หมายเหตุ โรคหัวใจ เบาหวาน หลอดเลือดสมอง ความดันโลหิตสูง มะเร็ง

ค่าเป้าหมาย ไม่เกิน ๕ %

๑๐. ร้อยละการเพิ่มขึ้นของประชากรที่เจ็บป่วยเป็นผู้ป่วยในลดลง (ต่อแสนประชากร)

ค่าเป้าหมาย ลดลง ๕ %

๒. ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ การส่งเสริมและเพิ่มมูลค่าสินค้าการเกษตร อุตสาหกรรม การค้า การลงทุน

แนวทางการพัฒนา

๑. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานรองรับการขยายตัวของภาคการเกษตร อุตสาหกรรม การค้า การลงทุน

๒. พัฒนาเกษตรปลอดภัย พืชสมุนไพร เกษตรชีวภาพ สู่เกษตรอินทรีย์อย่างเป็นระบบและยั่งยืน

๓. พัฒนาศักยภาพและยกระดับผู้ผลิต ผู้ประกอบการด้วยองค์ความรู้ นวัตกรรมเทคโนโลยี โครงสร้างพื้นฐาน การใช้นวัตกรรมพลังงาน เกษตรอัจฉริยะ ส่งเสริมการแปรรูปและเพิ่มมูลค่าผลิตภัณฑ์ชุมชน และเพิ่มช่องทางการตลาดให้สามารถแข่งขันได้

๔. สร้างเครือข่ายเกษตรกร ผู้ประกอบการ วิสาหกิจชุมชน และสถาบันทางด้านการเกษตร ให้มีความเข้มแข็ง และสถาบันทางด้านการเกษตรให้มีความเข้มแข็งและได้มาตรฐาน

๕. ส่งเสริมผู้ประกอบการและวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมรายใหม่ ให้มีความเข้มแข็ง เข้าถึงแหล่งเงินทุนได้

๖. พัฒนาพื้นที่เมือง ชนบท เกษตรกรรมและอุตสาหกรรมเชิงนิเวศอย่างยั่งยืน
ตัวชี้วัด และค่าเป้าหมาย

๑. ร้อยละการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมภาคเกษตร เพิ่มขึ้น

หมายเหตุ สํารวจและประเมินล่าสุด เมื่อปี ๒๕๖๒

-ปี ๒๕๖๐ = เพิ่มขึ้น ๘.๘๑ % (๖,๕๙๘ บาท)

-ปี ๒๕๕๙ = เพิ่มขึ้น ๑.๔๒ % (๖,๐๖๔ บาท)

ค่าเป้าหมาย เพิ่มขึ้น ๗ % (๕๖๑ คน)

๒. ร้อยละของพื้นที่เกษตรปลอดภัย (GAP) เพิ่มขึ้น

ค่าเป้าหมาย เพิ่มขึ้น ๒๕ % (๔๘๗.๑๒ ไร่)

๓. ร้อยละของจำนวนวิสาหกิจชุมชน เพิ่มขึ้น

ค่าเป้าหมาย เพิ่มขึ้น ๑๐ % (๑๘๓ กลุ่ม)

๔. ร้อยละของรายได้จากการจำหน่ายสินค้า OTOP เพิ่มขึ้น

ค่าเป้าหมาย เพิ่มขึ้น ๕ % (๖๔ ลบ.)

๕. ร้อยละของสินเชื่อ SME ที่เพิ่มขึ้น

ค่าเป้าหมาย เพิ่มขึ้น ๑ % (๑,๐๓๖.๑๙ ลบ.)

๖. สัดส่วนของสถานประกอบการได้รับการรับรองอุตสาหกรรมสีเขียว

หมายเหตุ คิดสัดส่วนจากจำนวนสถานประกอบการที่สมัครเข้ารับการประเมินฯ

ค่าเป้าหมาย สัดส่วน ๒๐ % (จาก สปก.ทั้งหมด)

๓. ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ การยกระดับมาตรฐานการท่องเที่ยวและบริการ

แนวทางการพัฒนา

๑. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน แหล่งท่องเที่ยวและสิ่งอำนวยความสะดวก

๒. ส่งเสริมและยกระดับประเพณี วัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น และการท่องเที่ยวเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม

๓. พัฒนาและยกระดับการบริการด้านการท่องเที่ยวให้ได้มาตรฐาน

๔. พัฒนาการตลาดและประชาสัมพันธ์ด้านการท่องเที่ยว

๕. ส่งเสริม พัฒนา และยกระดับบุคลากรด้านการท่องเที่ยว

ตัวชี้วัด และค่าเป้าหมาย

๑. ร้อยละของจำนวนนักท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น

ค่าเป้าหมาย เพิ่มขึ้น ๕ % (๑๒,๕๐๐ คน)

๒. จำนวนแหล่งท่องเที่ยวที่ได้มาตรฐานเพิ่มขึ้น (แห่ง)

ค่าเป้าหมาย เพิ่มขึ้น ๒ แห่ง

๓. จำนวน โฮมสเตย์ที่ได้รับการรับรองมาตรฐานเพิ่มขึ้น

ค่าเป้าหมาย เพิ่มขึ้น ๕ แห่ง

๔. ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน

แนวทางการพัฒนา

๑. การอนุรักษ์ พื้นฟูทรัพยากรป่าไม้และการใช้ประโยชน์ที่ดินอย่างเหมาะสม

๒. การบริหารจัดการน้ำอย่างเป็นระบบและมีประสิทธิภาพ

๓. การบริหารจัดการขยะมูลฝอย มลพิษและสิ่งแวดล้อมอย่างมีประสิทธิภาพ

๔. ส่งเสริมการมีส่วนร่วมการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน

ตัวชี้วัด และค่าเป้าหมาย

๑. ร้อยละของจำนวนจุดความร้อน (Hotspot) ในพื้นที่ป่าลดลง
ค่าเป้าหมาย ลดลง ๒๐ % (๒๘ จุด)
๒. ร้อยละของครัวเรือนที่เข้าถึงน้ำประปา เพิ่มขึ้น
หมายเหตุ เฉพาะผู้รับบริการจากการประปาส่วนภูมิภาค
ค่าเป้าหมาย เพิ่มขึ้น ๕ % (๓๓ ราย)
๓. สัดส่วนปริมาณขยะมูลฝอยชุมชนที่นำกลับมาใช้ประโยชน์
ค่าเป้าหมาย สัดส่วน ๕๐ % (จากขยะทั้งปี)
๔. ร้อยละของจำนวนอาสาสมัครเครือข่ายด้านสิ่งแวดล้อมมีความตระหนักรู้ด้านทรัพยากรธรรมชาติ เพิ่มขึ้น
ค่าเป้าหมาย เพิ่มขึ้น ๑๐ % (๑๖๓ คน)

๕. ประเด็นการพัฒนาที่ ๕ การสร้างความมั่นคง ปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน

แนวทางการพัฒนา

๑. ส่งเสริมการนำกระบวนการยุติธรรมทางเลือกมาใช้ในการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทในชุมชน
๒. เสริมสร้างพลังทุกภาคส่วนในการป้องกันอาชญากรรมและแก้ไขปัญหาเสพติด
๓. ส่งเสริมกิจกรรม To Be Number One เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดของเด็กและเยาวชน
๔. ส่งเสริมการป้องกันและแก้ไขปัญหาอุบัติเหตุบนท้องถนน
๕. บูรณาการการบริหารจัดการป้องกันบรรเทาสาธารณภัย
๖. สร้างวัฒนธรรม พฤติกรรม ซื่อสัตย์ สุจริตของภาครัฐ

ตัวชี้วัด และค่าเป้าหมาย

๑. ร้อยละของจำนวนข้อพิพาทชุมชน ลดลง
หมายเหตุ เฉพาะข้อพิพาท ๔ ประเภท ได้แก่ ที่ดิน ครอบครอง /มรดก ฟ้องขับไล่ และกู้ยืมเงิน
ค่าเป้าหมาย ลดลง ๓๐ % (๓ เรื่อง)
๒. ร้อยละของยาเสพติดลดลง
ค่าเป้าหมาย ลดลง ๒.๕ % (๔๒ คดี)
๓. อัตราการเสียชีวิตจากอุบัติเหตุบนท้องถนน (ต่อแสนประชากร)
ค่าเป้าหมาย ไม่เกิน ๑๒ : ๑๐๐,๐๐๐
๔. ร้อยละของเครือข่ายป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยในชุมชน เพิ่มขึ้น
ค่าเป้าหมาย เพิ่มขึ้น ๖ % (๖ กลุ่ม)
๕. ร้อยละของระดับคะแนนการประเมิน ITA ของจังหวัดเพิ่มขึ้น
ค่าเป้าหมาย เพิ่มขึ้น ๒ % (๑.๗๔ คะแนน)

**๑.๕ ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดหนองบัวลำภู
(พ.ศ.๒๕๖๖ – ๒๕๗๐)**

วิสัยทัศน์ (Vision)

“หนองบัวลำภูเป็นเมืองน่าอยู่ เคียงคู่รู้ค่าธรรมชาติ ประชาชนชาวนาฉลาดทำกิน ในดินแดนสันติสุข”

พันธกิจ (Mission)

๑. พัฒนาระบบโครงข่ายการคมนาคมขนส่ง ระบบบริการสาธารณะ และระบบการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยให้ได้มาตรฐานและมีประสิทธิภาพ
๒. การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุลระหว่างการอนุรักษ์ ฟื้นฟูและใช้ประโยชน์อย่างเหมาะสมและยั่งยืน
๓. สนับสนุน ส่งเสริมและพัฒนาด้านการศึกษา ศาสนา ศิลปวัฒนธรรมและการสาธารณสุขเพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชน
๔. ส่งเสริมและพัฒนาเศรษฐกิจฐานราก การค้า การลงทุน และการท่องเที่ยวให้เข้มแข็งสามารถแข่งขันได้

เป้าประสงค์รวม

ประชาชนจังหวัดหนองบัวลำภูมีคุณภาพชีวิตที่ดี สังคมมีความมั่นคงปลอดภัยในการดำรงชีพ ด้วยรายได้หลักจากการเกษตรและการท่องเที่ยวภายใต้การพัฒนานุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมและการส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมจารีตประเพณีภูมิปัญญาท้องถิ่น และส่งเสริมเศรษฐกิจชุมชนท้องถิ่นตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง

ยุทธศาสตร์การพัฒนา

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ ด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนในท้องถิ่น

เป้าประสงค์

ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี สังคมมีความมั่นคง ปลอดภัย

ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย

๑. จำนวนหนี้สินเฉลี่ยต่อครัวเรือนลดลง
๒. อัตราการป่วยด้วยโรคที่สำคัญ เช่น เบาหวาน ลดลง
๓. จำนวนปีการศึกษาเฉลี่ยของประชากรอายุ ๑๕ ปีขึ้นไป
๔. ประชากรผู้พิการ/ผู้ด้อยโอกาส ได้รับการดูแลช่วยเหลือจากภาครัฐเพิ่มขึ้นร้อยละ ๗๐
๕. จำนวนการมีส่วนร่วมของประชาชนในกิจกรรมของหน่วยงานของรัฐ

กลยุทธ์การพัฒนา/แนวทางการพัฒนา

๑. พัฒนาศักยภาพของครัวเรือนและชุมชนในการประกอบอาชีพ
๒. ส่งเสริม ป้องกัน รักษาและฟื้นฟูสุขภาพประชาชน
๓. พัฒนาคุณภาพการศึกษาและการเรียนรู้ตลอดชีวิต
๔. สร้างภูมิคุ้มกันทางสังคมให้กับคนในสังคมทุกช่วงวัยและผู้พิการ พัฒนาให้มีความเข้มแข็งตลอดชีวิต
๕. ส่งเสริม สนับสนุนการมีส่วนร่วมของประชาชน
๖. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน การคมนาคม และเสริมสร้างจิตสำนึกในการลดอุบัติเหตุอุบัติภัยให้กับประชาชน

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ ด้านการบริหารจัดการและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมท้องถิ่น เป้าประสงค์

๑. ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมมีความอุดมสมบูรณ์และยั่งยืน
๒. บริหารจัดการน้ำอย่างเป็นระบบและมีประสิทธิภาพ

ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย

๑. จำนวนพื้นที่สีเขียวเพิ่มขึ้นร้อยละ ๑ ต่อปี
๒. คุณภาพสิ่งแวดล้อม (น้ำ, อากาศ) อยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน
๓. ปริมาณขยะลดลงร้อยละ ๗ ต่อปี
๔. พื้นที่ได้รับประโยชน์จากระบบชลประทาน/กักเก็บน้ำเพิ่มขึ้น

กลยุทธ์การพัฒนา/แนวทางการพัฒนา

๑. อนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติอย่างมีส่วนร่วม
๒. อนุรักษ์และฟื้นฟูพื้นที่ป่าต้นน้ำและพื้นที่ลุ่มน้ำ
๓. บริหารจัดการขยะและน้ำเสียอย่างมีประสิทธิภาพ

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ ด้านศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น

เป้าประสงค์

๑. อนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น
๒. เพิ่มมูลค่าการท่องเที่ยว
๓. ส่งเสริมการกีฬาเพื่อสุขภาพและมุ่งเน้นสู่ความเป็นเลิศ

ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย

๑. ศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่นได้รับการอนุรักษ์และสืบสาน ร้อยละ ๕๐ ต่อปี
๒. รายได้จากการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้นร้อยละ ๑๐ ต่อปี
๓. จำนวนนักท่องเที่ยวเพิ่มขึ้นร้อยละ ๑๐ ต่อปี
๔. ประชาชนออกกำลังกายและเล่นกีฬาเพิ่มมากขึ้น ร้อยละ ๕ ต่อปี

กลยุทธ์การพัฒนา/แนวทางการพัฒนา

๑. ส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่นของจังหวัดหนองบัวลำภู
๒. พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวตามศักยภาพของพื้นที่
๓. ส่งเสริมประชาสัมพันธ์การตลาดด้านการท่องเที่ยว
๔. ส่งเสริมและสนับสนุนการกีฬาและนันทนาการ

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ ด้านการส่งเสริมเศรษฐกิจชุมชนท้องถิ่นตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

เป้าประสงค์

๑. เพิ่มมูลค่าผลผลิตทางการเกษตร ผลิตภัณฑ์ชุมชน และรายได้ของเกษตรกร
๒. เพิ่มพื้นที่เกษตรอินทรีย์
๓. สร้างความเข้มแข็งของกลุ่มอาชีพและผู้ประกอบการขนาดกลางขนาดย่อม
๔. เพิ่มศักยภาพการผลิตและมูลค่าผลผลิตทางการเกษตร ผลิตภัณฑ์ชุมชน การบริการ

ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย

๑. ผลิตภัณฑ์มวลรวมของจังหวัด (GDP) ขยายตัวร้อยละ ๔ ต่อปี
๒. ประชาชนมีรายได้เพิ่มขึ้นร้อยละ ๑๐ ต่อปี
๓. พื้นที่เกษตรอินทรีย์เพิ่มขึ้น เป็น ๓๐,๐๐๐ ไร่
๔. มีการรวมกลุ่มอาชีพเพิ่มขึ้น ๓๐ กลุ่มต่อปี

กลยุทธ์การพัฒนา/แนวทางการพัฒนา

๑. พัฒนาศักยภาพและยกระดับผู้ผลิตผู้ประกอบการด้วยองค์ความรู้นวัตกรรมและการส่งเสริมการตลาด

๒. พัฒนาเกษตรปลอดภัยสู่เกษตรอินทรีย์อย่างเป็นระบบอย่างยั่งยืน

๓. ส่งเสริมและสนับสนุนวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเพื่อสร้างความเข้มแข็ง

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาเทคโนโลยีที่เหมาะสมและทันสมัย

เป้าประสงค์

๑. การใช้เทคโนโลยีที่แพร่กระจายไปทุกภาคส่วน และความสามารถในการเข้าถึงการใช้งานของประชาชน ที่ครอบคลุมไปทุกพื้นที่

๒. ใช้เทคโนโลยีเป็นเครื่องมือในการเชื่อมต่อกิจกรรมทางเศรษฐกิจและสังคม ส่งเสริมการ

๓. เป็นสื่อในด้านการศึกษา ส่งเสริม พัฒนาแหล่งเรียนรู้ให้กว้างไกล

ตัวชี้วัดระดับเป้าประสงค์

๑. ประชาชนมีการนำเทคโนโลยีเพื่อใช้ในการประกอบอาชีพ

๒. รายได้จากนักท่องเที่ยวโดยการประชาสัมพันธ์ผ่านทางเว็บไซต์ เพิ่มขึ้นร้อยละ ๑๐/ปี

๓. เยาวชนใช้เทคโนโลยีเป็นสื่อในการเรียนรู้ เพิ่มขึ้นร้อยละ ๔๐/ปี

กลยุทธ์การพัฒนา

๑. ส่งเสริม สนับสนุนการนำเทคโนโลยีใช้ในการประกอบอาชีพ

๒. พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวและการประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อออนไลน์

๓. ส่งเสริมและสนับสนุนให้เยาวชนใช้เทคโนโลยีเป็นสื่อการเรียนรู้

(๒) ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ยุทธศาสตร์และแนวทางการพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองกุงแก้ว ภายใต้กรอบยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดหนองบัวลำภู เป็นการกำหนดว่าในอนาคตองค์การบริหารส่วนตำบลหนองกุงแก้วจะเป็นไปในทิศทางใด และเป็นเครื่องมือกำหนดแนวทางการพัฒนาของแผนพัฒนาท้องถิ่นที่มีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์การพัฒนาดังกล่าวขององค์การบริหารส่วนตำบลเพียงใด โดยมีรายละเอียดแนวทางการพัฒนา ดังนี้

๒.๑ วิสัยทัศน์

องค์การบริหารส่วนตำบลหนองกุงแก้ว
โครงสร้างพื้นฐานดี มีการศึกษาถ้วนหน้า
พัฒนาเศรษฐกิจหมู่บ้าน ส่งเสริมการท่องเที่ยวสามยอด

๒.๒ ยุทธศาสตร์

๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสาธารณูปโภค
๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนาคุณภาพชีวิต เศรษฐกิจและสังคม
๓. ด้านการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม
๔. ด้านสาธารณสุข
๕. ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
๖. ด้านบริหารจัดการองค์กร

๒.๓ เป้าประสงค์

๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน เพื่อก่อสร้างและซ่อมบำรุงโครงสร้างพื้นฐานในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลหนองกุงแก้ว ให้มีความสะดวกและได้มาตรฐาน
๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนาคุณภาพชีวิต เศรษฐกิจและสังคม เพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนทางเศรษฐกิจชุมชนท้องถิ่น โดยเฉพาะอย่างยิ่งการทำการเกษตรแบบผสมผสานเน้นเศรษฐกิจแบบพอเพียง
๓. ยุทธศาสตร์การพัฒนาคคน และสังคม เสริมสร้างทักษะของคนภายในชุมชนทางด้านจิตใจ ด้านการศึกษา ด้านสุขภาพอนามัย ด้านสวัสดิการ เป็นผู้ที่มีคุณภาพและสามารถพึ่งพาตนเองได้
๔. ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน เพื่อรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ให้เกิดความสมดุล และการบูรณาการสอดคล้องกับระบบนิเวศของพื้นที่อย่างเหมาะสม
๕. ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการบ้านเมืองและสังคมที่ดี เพื่อส่งเสริมสนับสนุนให้ประชาชนทุกภาคส่วนในท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการพัฒนาและตรวจสอบการทำงานของภาครัฐ ตามหลักธรรมาภิบาล
๖. ยุทธศาสตร์ศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณี ศาสนา และภูมิปัญญาท้องถิ่น เพื่อส่งเสริมพระพุทธศาสนา ศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น เพื่อรักษาไว้และสืบทอดให้แก่ชุมชนและสังคมสืบไป
๗. ยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวและกีฬา เพื่อให้ประชาชนมีสุขภาพร่างกายที่ดี ชีวิตมีคุณภาพ แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐) อบต.หนองกุงแก้ว